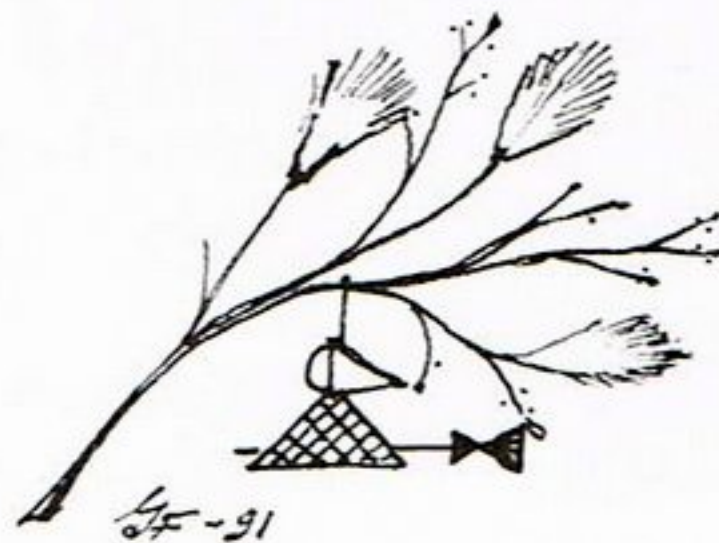

SVETT-

BLADET

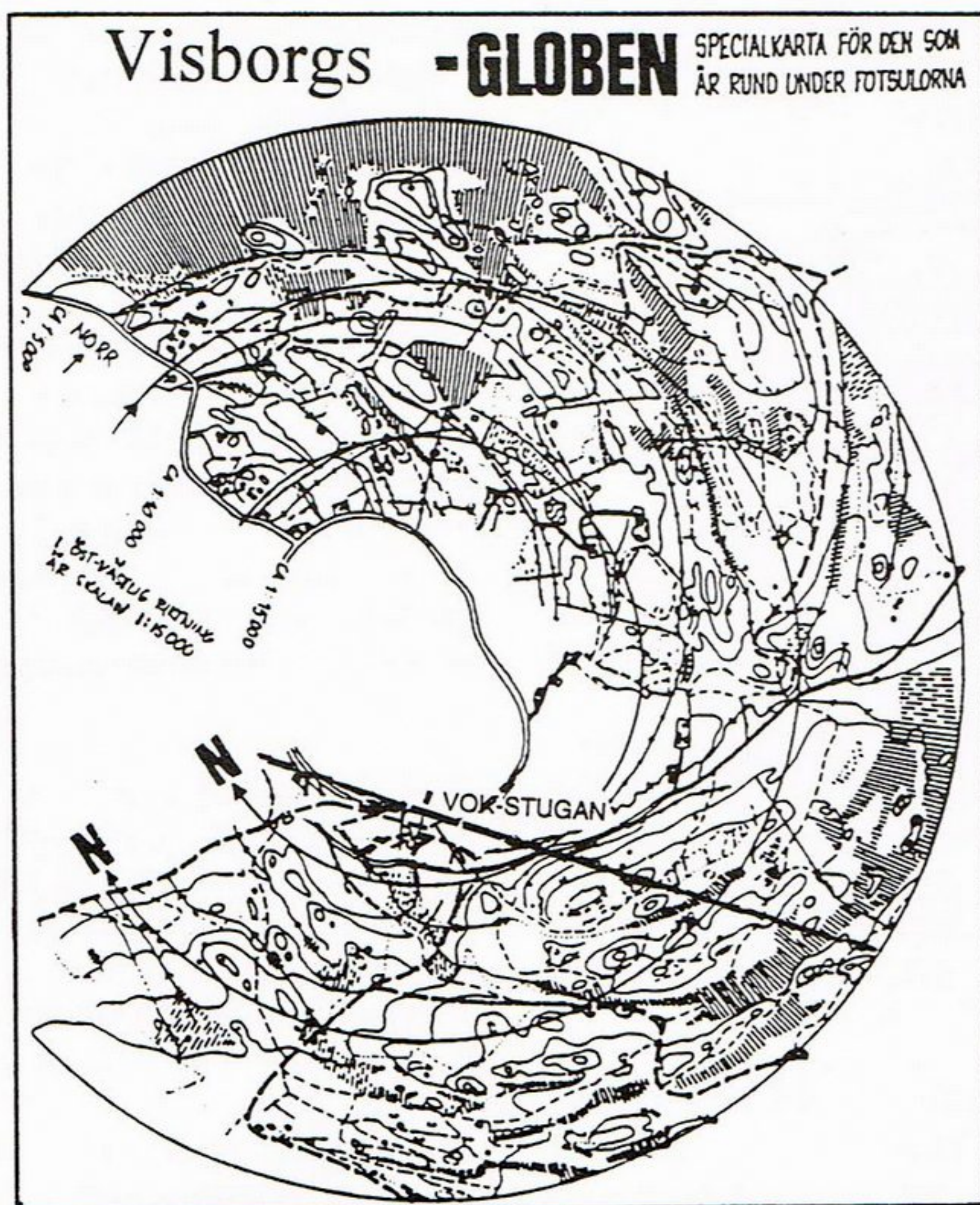
UTGIVET

AV

VÅREN

1995

Lagom inför 50-årsjubiléet lanserar **Sven Larsson** en specialkarta, "**VISBORGSGLOBEN**" för den som är rund under fotsulorna. Till denna hör också en "**SPECIALKOMPASS**", men om den får ni läsa själva i vårens upplaga av "**SVETTBLADET**". Bläddra på!

Mer eller mindre officiellt organ för Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i augusti och i december.

Upplaga: Cirka 275 ex = 1 ex/VOK-familj

HUVUDREDAKTÖRER:

(OCH ANSVARIGA UTGIVARE)

Familjen Björn och Gunnel Fransson,
Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY.
Tel/Fax: 0498/264568.

REDAKTÖRER:

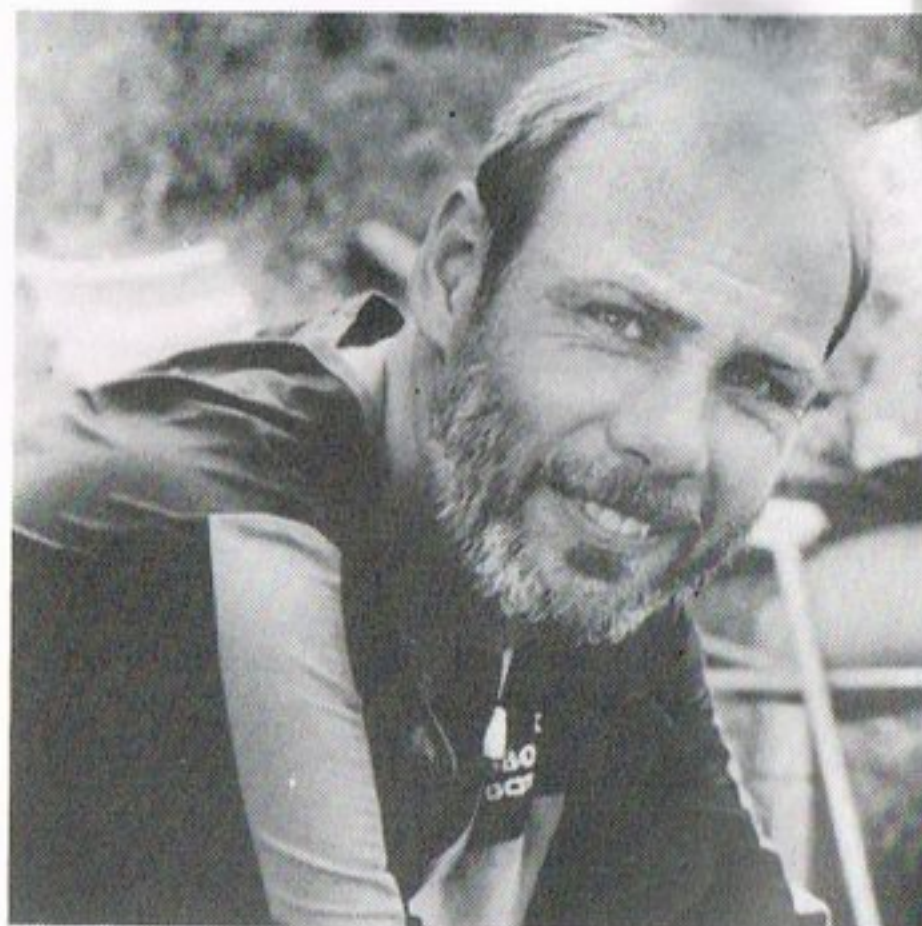
Kommittéledare och alla som blivit ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

MAN KAN - OM MAN VILL! SÄGER BOSSE

Skrivet under sportlovet 1995.

Ordförande i Visborgs OK, det är ett uppdrag som förpliktar. Speciellt med tanke på de krafter vi haft som tidigare ordföranden. Jag ser fram emot att få företräda klubben under en period. Nu vet ju både jag och alla ni andra att vi har en stor stab av medlemmar som ställer upp och hjälper till när det behövs. Det gamla talesättet att "Tillsammans kan vi mer", gäller i hög grad inom vår klubb.

En naturlig fråga från de som inte känner mig är naturligtvis "Vem är Bo Magnusson"? Vem är då jag? Tja, jag är väl inte riktigt född in i VOK, men inte långt ifrån. I vart fall är jag född 1953 och fyller således 42 år i år. Min far har under många år varit, och är ännu, aktiv i VOK, och jag fick möjlighet följa med på orienteringar etc redan som barn. Tyvärr kan jag inte påstå att jag var

speciellt "aktiv" i min ungdom, även om jag livligt frekventerade de fester det glada ungdomsgänget regelbundet ordnade. Det enda jag ägnade mig åt i tävlingsväg var skidåkning. Några direkta tävlingsframgångar kan jag inte redovisa, och vid ca 16-17 årsåldern svalnade intresset för idrott.

Sedan dröjde det till 1982 innan jag åter började med orientering, mycket tack vare min "sambo" Ingrid. Som många andra började jag med direktbanor (kallas väl något annat från och med i år?), och på den vägen är det. Jag sprang första gången orientering på fastlandet förra året, i 25-manna utanför Stockholm, en upplevelse med allt folk (och all gyttja).

Nytt år, ny ordförande, men samma gamla klubb? Nja, nytt år och ny ordförande förvisso, men det är ju inte riktigt samma gamla klubb som tidigare, i vart fall inte till sin uppbyggnad. Vi har ju gjort om klubbens organisation, men klubben blir ju enbart vad vi medlemmar gör den till. Det stora arbete jag ser framför mig som ordförande är i första hand att vi tillsammans skall finna lämpliga arbetsformer i den nya organisationen. Det lär väl ta lite tid och kanske blir ett och annat inte riktigt som vi vant oss vid, men det är också meningen med förändringen. Jag vill i det sammanhanget här passa på att tacka **Johan Hörlin** för hans arbete med att utveckla klubben.

Arbetet med att förnya klubben har i många stycken inriktats på att *vi tillsammans och gemensamt skall och kan*. Har vi god klubbanda och bred verksamhet kommer idrottsliga framgångar som en del av detta. Vi kan ju konstatera att vi är en "bred" klubb. Dessvärre tenderar medelåldern att öka, framförallt genom att vår naturliga rekryteringskälla skidåkning, av förklarliga skäl inte tillför så många nya medlemmar som tidigare.

Det diskuteras ofta jämställdhet, även inom idrottsrörelsen. Vi kan ju i det sammanhanget med stolthet(?) notera att klubbens ordinarie styrelseledamöter till 4/5 är kvinnor. Det är väl jag som är "kvoterad" in som "underrepresenterat" kön i den i övrigt helt kvinnodominerade styrelsen. Tack och lov (?) är ju de två företrädarna/suppleanterna i styrelsen från kommittéerna män.

Det som tyvärr känns gammalt och vant är vintern, eller snarare avsaknad av vinter. Själv hyrde jag ett par rullskidor av klubben efter höstens läger på Fårö, för att förbereda mig för skidsäsongen. Men, den snö som ändå kom i början av vintern, gjorde inte fler än maskinnehavare och entreprenörer i snösvängen glada. Fort som attan var de ute och sandade. Sedan blev det trögt och "hoppigt" att köra rullskidor, och inte kom det någon snö så vi fick åka skidor på riktigt. Det är ändå fantastiskt att det var så många åkare i spåren de få dagar vi hade snö vid VOK-stugan. Om det bara blev "riktig" vinter är jag övertygad att många skulle söka sig till vår klubbstuga. Dessvärre blir som sagt återväxten dålig. Det är väl inte heller så roligt att vara skidledare när vintern sviker år efter år. Så här i efterhand få vi nästan konstatera att förra årets skidsäsong var ovanligt omfattande.

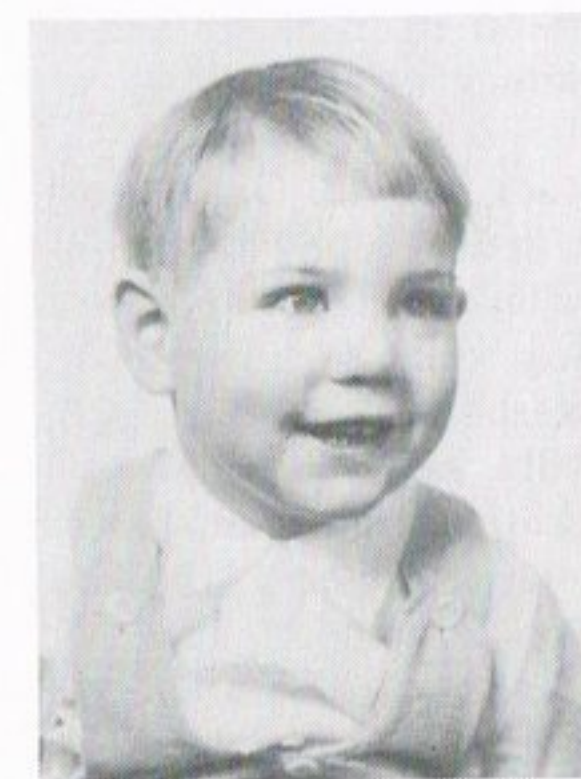
Orienteringssäsongen har ännu (när detta skrivs) inte börjat. Däremot pågår träning för fullt. Vi får hoppas på och arbeta för att bibehålla och helst förbättra vår ställning gentemot de övriga klubbarna vad gäller deltagarantal och tävlingsframgångar.

De medlemmar som är valda till kommittéer kan känna sig övertygade om att arbete finns. Det fina i kråksången är att även de som inte valts kan få arbeta precis hur mycket de vill i klubben. Vi har för avsikt att låta mycket av arbetet i klubben ske i form av "projekt", där vi för varje projekt utser ansvariga som inte behöver känna att de "väljs in" för en fast eller längre period, utan enbart för det speciella jobbet (som i och för sig kan vara omfattande).

Orienteringen marknadsför sig nu som "Idrott för nytänkare". Många nya drag kommer att redovisas, varav den stora nyheten för de flesta är den nya klassindelningen du kan läsa om på annan plats i tidningen.

Väl mött i skogen eller var vi nu möts. (Välkommen upp i H40 Johan!).

BOSSE MAGNUSSON

VOK:S NYE ORDFÖRANDE - EN ENVIS ARBETSMYRA!

Av Björn Fransson

Vem är han - VOK:s nye ordförande "Bosse", **Bo Magnusson**? För att få reda på mera vänder sig Svettbladets utsände reporter till pappa **Folke**, "**Mankan**", som med benäget ifyllande av detaljer av mamma **Hjördis**, kan ge oss lite fakta och bakgrund. **nya**

Bosse är, som enda barnet till Folke och Hjärdis, född 1953 och har med marginal passerat H40-gränsen. Eftersom han så att säga föddes in i en idrottsfamilj, var han tidigt med ute vid VOK-stugan och VOK:s ungdomskurser. Han var väl en sex-sju år då och hamnade i ett riktigt fint VOK-gäng, bestående av bl a **Gurli, Lena, Aina, Åsa R, Christina H, Anders R, Dan J** m fl. Pappa Folke var ungdomsledare för hela gänget, som så småningom blev mer eller mindre välkända orienterare och skidåkare allihopa.

Tyvänn "försvann" Bosse ur detta gäng, när han var 10-11 år. Han spelade fotboll och fick en knäskada, som gjorde att han måste göra ett uppehåll, eftersom det gjorde ont när han ansträngde sig. Uppehållet blev långt! Det varade över både real-och student-examen och han återfanns inte i VOK-registret förrän han så småningom återvände till Gotland efter några års studier vid Socialhögskolan i Örebro.

När han stack iväg till Örebro, tog han med sig allt han ägde och hade, och trodde nog att flytten var "för gott". Gotland har dock alltid lockat honom tillbaka, inte minst för ferie-och praktikarbete. Bosse har nämligen svårt att vara stilla, så han har praktiserat både som biljettklippare på Snäckbussen, ostvärdare på Mejeriet och som fritidskontorist på Norderstrandscampingen, erfarenheter som han säkert haft god nytta av i livet.

Örebro gav honom en socionomexamen på den kamerala sidan, och som sådan fick han snart jobb på Fastighetskontoret, vilket meriterade honom till det nuvarande jobbet som försörjningschef på lasarettet. "Det jobbet pratar han inte mycket om", säger Mankan, "men jag förstår att han har mycket att göra, med sammanträden ända in på kvällarna och med en hel del resor till fastlandet". Att vara med och bygga ett splitt nytt lasarett har säkert varit både intressant och jobbigt. För att stressa ned sig, händer det att han och en kompis använder lunchrasten för att ta sig en träningsrunda t o r Snäck med åtföljande dusch!

4 "Han har svårt att hinna med orienteringen, så det blir lite av och till med tävlandet", säger Mankan. "Men jag vet att han tränar löpning på en egen runda hemma ganska regelbundet, det går fortare än att ge sig ut på tävlingar!" Bosse motionerar också med squash emellanåt, och han är väldigt intresserad av utförsåkning, något som då och då för honom till de österrikiska alperna eller till Åre.

Vad är det då som gör att Bosse tar på sig ett uppdrag, som detta att vara ordförande i VOK? Ja, det började väl med att VOK behövde en sekreterare för några år sedan. Bosse tyckte han ville ge klubben någonting tillbaka för allt han och familjen fått. När det så blev tal om omorganisation av hela styrelsearbetet var han, såsom styrelseledamot, med i planeringsarbetet, och det kändes viktigt att så många av dem som planerat för det nya, också fick chansen att genomföra planerna!

"Bosse är så snäll", säger Mankan, "och så är han en riktig arbetsmyra - och dessutom mycket envis. Kanske är det en bra kombination för en ordförande i en storklubb som VOK? Men han måste kunna delegera, annars blir det för mycket jobb för honom". Förutom dessa inre egenskaper, så har Bosse ett par till: Han vill göra saker och ting ordentligt och han har lärt sig att hålla ordning och reda!

Alla goda egenskaper kommer säkert att behövas i den nya befattningen som ordförande i VOK. Svettbladet önskar **LYCKA TILL** och hoppas på gott samarbete även i fortsättningen!

VISBORGS OK STYRELSE OCH KOMMITTÉER 1995

STYRELSE

Ordförande: Bo Magnusson	tel 276209
Sekreterare: Anki Hallström	tel 277672
Kassör: Gurli Hörnell-Rondahl	tel 213729
V.ordf.: Margareta Persson	tel 219634
Ledamot: Birgitta Ekvall	tel 279142
Suppleant: Rolf Malmros	tel 218635
Suppleant: Kaj Wirén	tel 213719

TÄVLINGSKOMMITTÉ

Kaj Wirén, sammankallande	tel 213719
Rolf Pettersson	tel 270291
Birgitta Olsson	tel 261664

TRÄNINGSKOMMITTÉ

Rolf Malmros, sammankallande	tel 218635
Ingrid Danielsson	tel 215942
Gunnar Alvaeus	tel 219357

UTBILDNINGSKOMMITTÉ

Svante Ekvall, sammankallande	tel 279142
Sven Persson	tel 219634
Hasse Mellqvist	tel 277939

ANLÄGGNINGSKOMMITTÉ

Sten Björklund, sammankallande	tel 261065
Mats Dahlström	tel 211853
Anders Ohlsson	tel 271207

MOTIONSKOMMITTÉ

Astrid Nordström, sammankall.	tel 261065
Dan Jalmelid	tel 217282

REKRYTERINGSKOMMITTÉ

Lars-Göran Nilsson, sammank.	tel 264033
Kjell Rosén	tel 248485
Linda Österdahl	tel 278971
Jenny Ekvall	tel 279142

PR/INFO/SPONSORSKOMMITTÉ

Anders Ardin, sammankallande	tel 216333
Björn Fransson	tel 264568
Sam Björk	tel 215568

5

Den här listan över valda ledamöter i VOK kan lämpligen sparas och användas som telefonlista på skrivbordet.

MEDLEMSVÅRDSKOMMITTÉ

Uno Johnsson, sammankallande	tel 212041
Annelie Andersson	tel 51261
Katarina Ohlsson	tel 271207

REVISORER

Olle Gardell, sammankallande	tel 271827
Georg Nilsson	tel 264202
Olle Östensson, suppleant	tel 219391

VALBEREDNING

Ing-Marie Bergman, ordförande	tel 218635
Aina Österdahl	tel 278971
Gunnar Hallström	tel 277672

VOK:s vandringspris till bästa ungdomsledare under 1994 tilldelades **Kjell Rosén**. Priset består av ett tennstop med inskrifter.

STYRELSEN

av Anki Hallström
sekreterare

* **Sören Thulin** kommer att hjälpa klubben med utskick av kalendarium, Svettbladet m m till medlemmarna. Han kommer även att hämta klubbens inkommande post och fördela den.

* Styrelsen har beslutat att ge **Andreas Karlsson** 2000 kr i bidrag till tränings-läger i Italien. Lägre anordnas i GOF:s regi. (Red:s kommentar: Kan vi inte "villkora" detta beslut med tillägget: "...mot att Andreas skriver ett resere-portage i Svettbladet"?)

* **Bosse Magnusson** och **Jenny Ekvall** företräder klubben i Skövde den 18-19 mars. SOFT har bjudit in landets alla OL-klubbar till "VISION 2000 - en resa in i framtiden". Några av de frågor som tas upp är:

- Hur ser några av landets sportchefer inom press, radio och TV på orientering?
- Vad kan föreningen göra för att bli bättre på att rekrytera och behålla?
- Hur ser dagens unga på idrott och ideellt arbete?

(Red:s kommentar: Även här ser vi fram emot ett reportage i Svettbladet!)

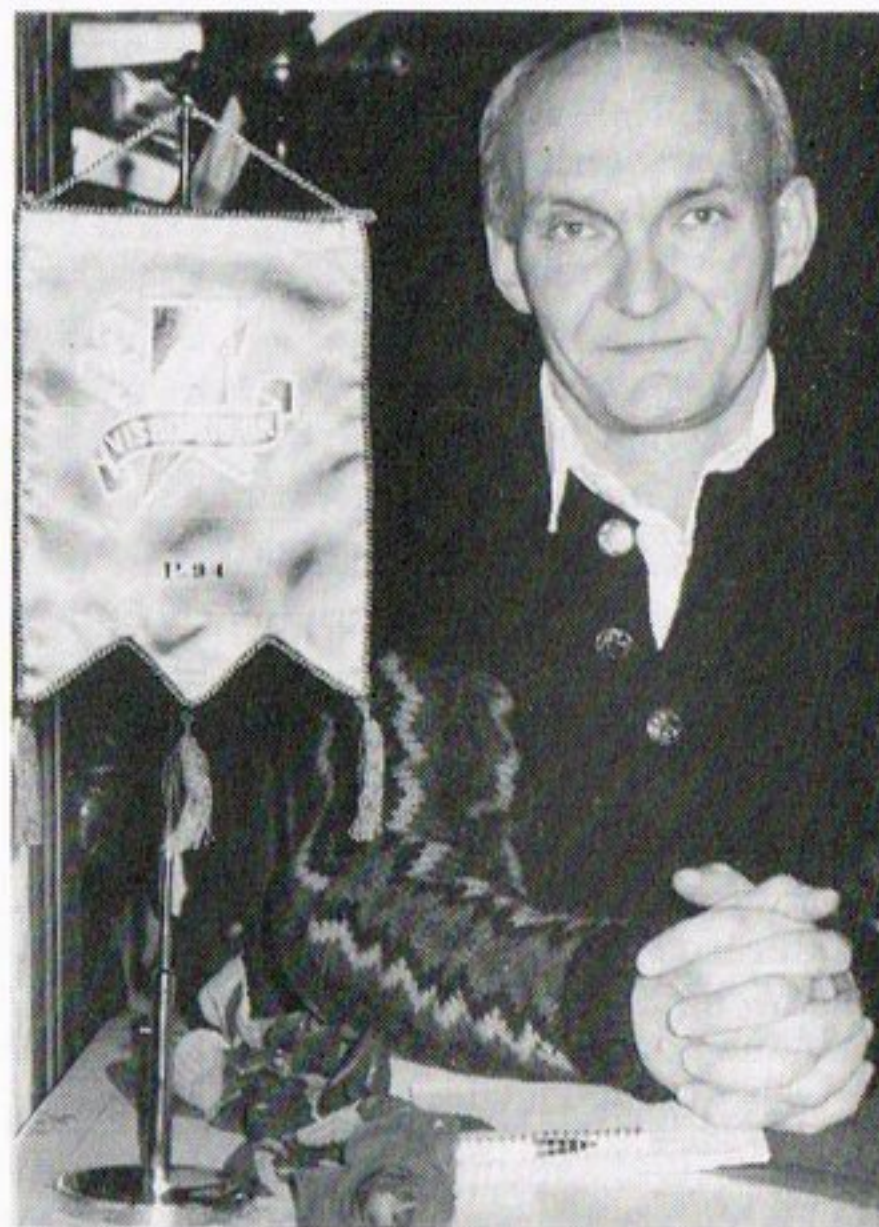
* **VOK-styrelsen** sammanträder i VOK-stugan kl 18.30 följande dagar: 3 april, 29 maj, 29 augusti, 2 oktober, 4 december 1995 och 8 januari 1996.

JUBILEUMSFOND?

av Björn Fransson

Som födelsedagspresent till en enskild VOK-are har en annan enskild VOK-are donerat medel till en fond, som skall användas till ungdomsarbete. Statuterna för denna fond utreds nu av styrelsen, men så mycket är klart, att de pengar som utdelas varje år, ska gå till ett eller flera resestipendium för ungdomar upp till 18 år.

6 OBSERVERA! Vår vaktis och "allt-i-allo" **Sören Thulin** har blivit försedd med "elektronisk fotboja". Det innebär att han numera kan nås via en mobiltelefon, när han är ute och jobbar någonstans. Ring 010/6963022, om du vill få tag i honom. Han har också en s k "minicall", som han kan ha på sig när han är ute och springer med skärmar för "Veckans bana", och sålunda används när inte mobiltelefonen är inkopplad. Till allt detta finns en mobilsvare, som talar om efteråt vem som försökt nå honom!

Sören Thulin fick VOK-standaret 1994 för att han är en vaktmästare utöver det vanliga och starkt bidrar till klubbens verksamhet.

Eventuellt kommer styrelsen också att lägga delar av avkastningen av sina på bank inestående fonderade medel i denna jubileumsfond. Har du, som enskild och entusiastisk medlem, pengar över, som du vill använda till VOK:s ungdomsarbete, kan du vara med och förstärka fondkassan genom en donation. Vänd dig i så fall till ordförande **Bosse** eller till kassörskan **Gurli**, så talar de om hur du ska göra och vilka regler som gäller. Du får vara lika anonym som den ursprunglige givaren, som på det här sättet tackas så hjärtligt! (BF)

HAJKAR UTAN BENGTT

med benägen hjälp av Helge Fransson och hajkledarinnan Jenny Ekvall

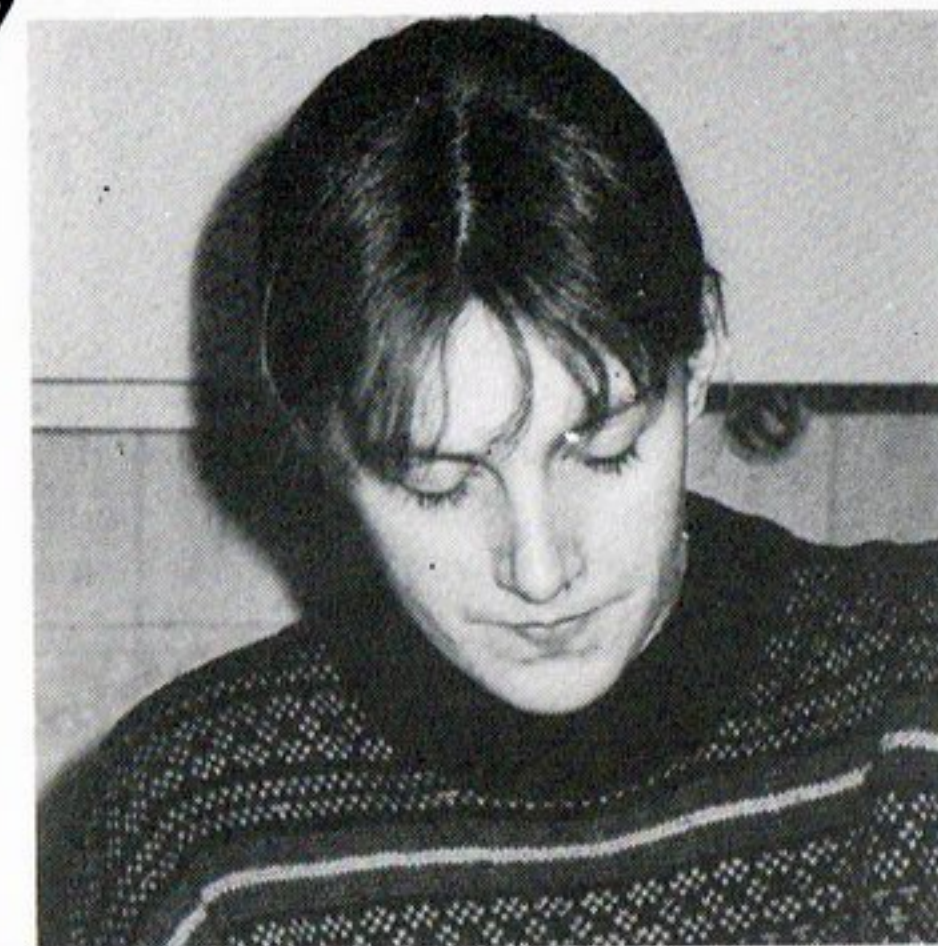
Klurig datoriserad inbjudan, mutor till ledarna, julgransskakningsgrejor o s v gjorde i alla fall föräldrarna nyfikna på vad deras 13-16-åringar skulle iväg på under helgen 14-15 januari. Platsen var ? (I inbjudan stod: "var" = vätska i sår!) Tiden var när ? (I inbjudan blev "När" naturligtvis = socken på Gotland!). I alla fall hamnade de flesta (?) ändå i Kinnerstugan i tid, men var var Bengt? Ja visst, ja - hajken skulle ju vara utan honom!

Bland de 17 deltagarna fanns det fyra ledare, av vilka en var **Jenny Ekvall**, och övriga VOK-arna **Marcus** och **Ida Bengtsson**, **Anna Rondahl**, **Lotta Mellqvist**, **Malin Ekvall**, **Andreas Andersson** samt **Helge Fransson**.

Det rådde nog en del oklarheter om det skulle bli en skid- eller OL-hajk, så det blev båda delarna! Kvällen innan var det ett fantastiskt vinterväder, så fint att redaktörsfamiljen provade skidorna för första och sista gången denna säsong - fast vid Homastugan. När hajkens första inslag började, var det +4 och snön fullkomligt rann bort. Detta hindrade inte hajkarna att spela brännboll med en fotboll i snön! När de tröttnat på det blev det pulkatävling mellan tjejer och killar - och man gav sig inte förrän snön i princip var bortplogad och stenar tittade fram.

Framåt kvällen var det dags för skid-OL i mycket blöta spår med ett nästan hopplöst skidföre. Det fanns dom som inte kom upp för Kinnerns egen "Mördarbacke", utan fick ta av skidorna och gå! Det är förstaeligt att ingen orkade så mycket mer än att se på "Jönsson-ligan" på TV på kvällen. Ja, om man undantar en oändlighetspratande Svaiding, förstås! Han gick dock så småningom över i sjungande - och innan alla domnade av utmattning, fick han hela gänget att sjunga sig till sömns!

Jenny Ekvall, hajkledarinna och numera även med i VOK:s rekryteringskommitté.

På söndagsmorgonen var det en del optimister som använde resterna av pulkabacken för litet friåkning med de pulkor som överlevt gårdagen, innan det var dags för den avslutande och mycket traditionella budkavlen, denna gång utan skidor. Alla startade samtidigt, "Men vad då - gafflade banor?" - "Tänkte inte på det!" Bara två av sex lag blev inte diskade p g a felstämpling, förmodligen de som själva orienterat och inte bara sprang efter andra...

Inte hjälpte det heller att muta ledarna med en urgammal sockerängel eller med en minijulgran för Tjugondedag Knut-skakningen, som en viss **Andersson** försökte. Å andra sidan var han den ende som följde de anvisningar som givits i inbjudan...

Nästa gång detta härliga gäng träffas, blir i helgen i sportlovet. Meningen är, enligt ledaren **Jenny Ekvall**, att man inte ska ha det traditionella 13-16-lägre under 1995, utan i stället träffas på sådana här tvådagars-hajkar.

Fotnot: Och så var det det här med "utan Bengt". För oinitierade Svettbladsläsare ska sägas att Bengt inte är vår egen VOK-Södis, utan syftar på en viss **Bengt Alsterlind**, han med "Hajk" på TV. **nya**

DJUNGELTRUMMA FICK VOK-ISEN ATT KNAKA!

av Ekvalls

Med hjälp av djungeltrummorna kom 21 glada bandylirare till VOK-stugan den 8 januari för att spela bandy så snön yrde och isen knakade. Men vad roligt vi hade, vi som var där!

Nu ska ni inte tro att det bara var att sätta på sig skridskorna och ta klubborna i hand. Nej, så lätt var det inte! Med hjälp av härdiga killar som **Gunnar, Anders och Svante** blev isen vattnad flera dagar i förväg. När sedan startsignalen blåstes, hade vi fin is och strålkastare. Man fick verkligen känslan av att det var en stor, internationell bandyturnering.

En sådan här stor händelse skulle givetvis fotograferas: Fyra lagfoton och ett gemensamt för alla tappra. Inför den gemensamma fotograferingen ställde alla glada upp sig mitt på isen, men skingrades lika snabbt, när isen med ett dovt brak sade ifrån. Sedan den stunden såg **Anki** till att inte stå för nära någon annan.

De fyra yngsta fick vara lagkaptener: **Karl Mellqvist, Adam Hallström, Beatrice Ohlsson och Kajsa Ekvall**. Sedan gick åldern ända upp till skäggiga gubbar...

Planen fick begränsas både på strålkastare, vakar och trötta snöplögare.

OBS! INGET APRILSKÄMT! OBS!
Lördagen den 1 april kl 10.00 börjar OL-skolan igen vid VOK-stugan. Alla "gamlingar" blir personligen kallade, men ta gärna med er intresserade "nyisar".
Hjärtligt välkomna!

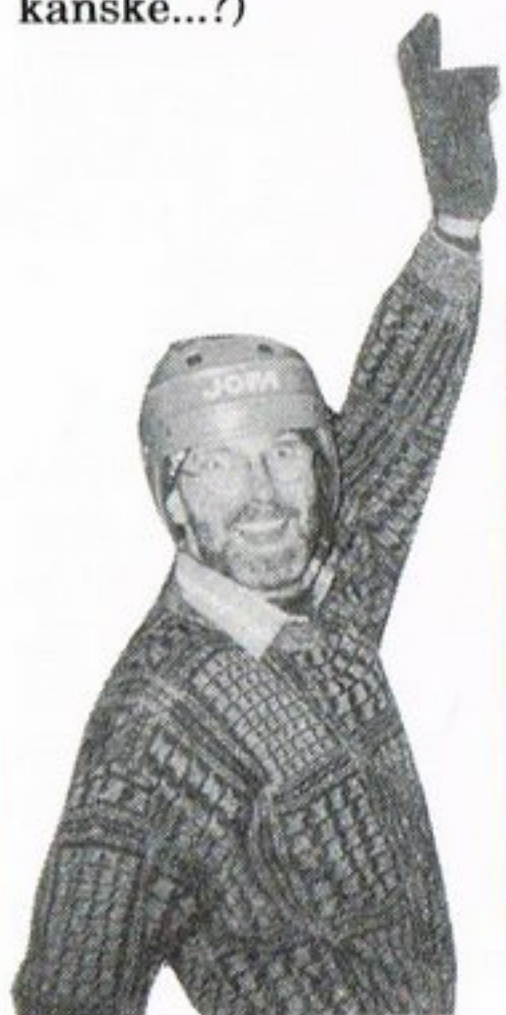

"Att knaka eller inte knaka? - det är frågan".

Visst var det duktiga spelare, men bland publiken hördes ändå vissa kommentarer: "Visst är det amatörer med plånböcker i bakfickorna". Vi kände oss dock som väldigt bra bandyspelare, som vi inte kunde komma på namnet på. Det bästa laget vann. Det var **Karls** lag - grattis!

Nu väntar vi bara på en riktigt ordentlig "staräur", så att vi som upplevt denna mycket prestigefyllda turnering kan få chansen att utmana alla som oturligt nog missade denna kanonroliga söndagskväll.

(Red:s anm.: Ja, vi var ju ett antal som inte hade en aning om evenemanget. Nästa gång, kanske...?)

"Se upp!" - eller snarare:

"Se uppåt!", säger **Hasse Mellqvist**.

INFÖR OL- SÄSONGEN 1995

av Kaj Wirén

En ny OL-säsong står för dörren. Vad är det för speciellt med det? För många äldre börjar det bli rutin. För en del yngre känns det lite pirrigt. Hela vintern har vår idrottsplats, **SKOGEN**, kunnat ta emot oss. Lite blött och isigt har det varit, men sedan mitten av februari har temperaturen påmint oss om att våren inte är långt borta. Skärmfinnandet kan börja igen!

OL-säsongen blir förvisso speciell:

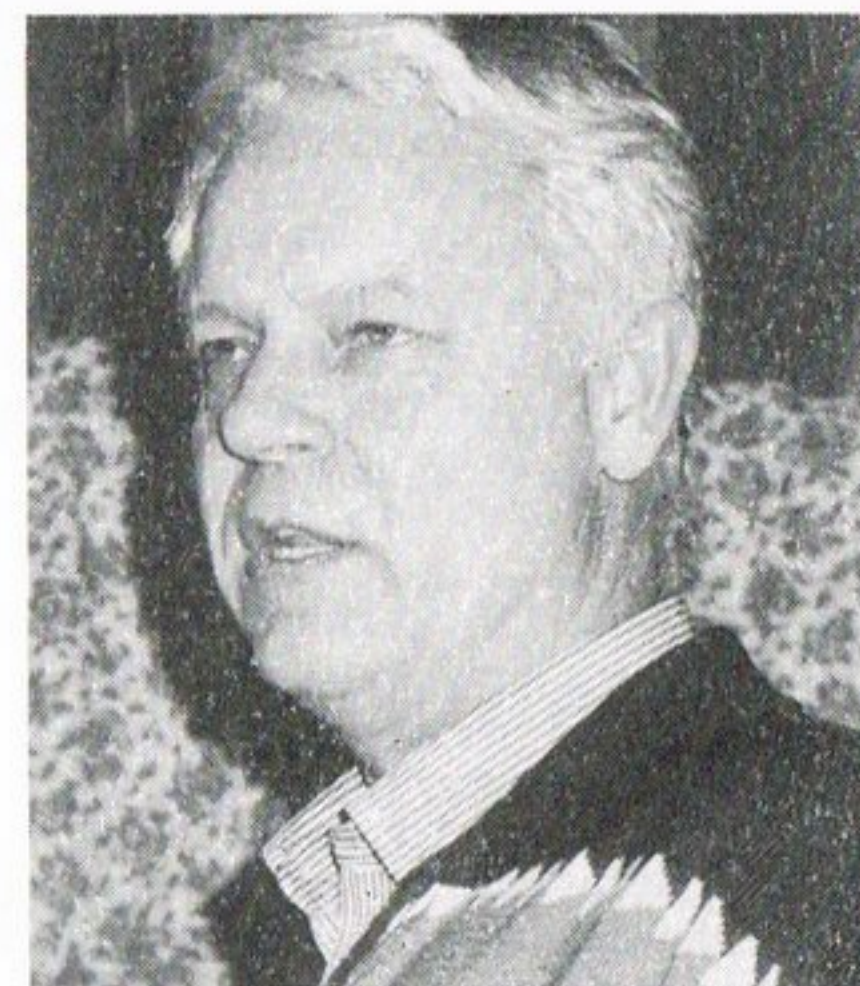
1. Nya klassbeteckningar och, i allmänhet, något kortare banor prövas.
2. Visborgs OK fyller 50 år!

De nya klassbeteckningarna ändrar egentligen inte på så mycket. Alla kan fortfarande hitta en klass med lämplig svårighetsgrad och banlängd. Möjligen ställs banläggarna inför nya problem. Banornas svårighetsgrad beskrivs med färger, från svart till grönt. En färgstege, lik den som tillämpas i slalom-pisterna, införs. Svart är svårast. Grönt är lättast. Jag tror ändå inte att det ska bereda banläggarna några stora problem. Olika svårighetsnivåer har ju alltid funnits.

1995 är för oss VOK-are ett speciellt år. Föreningen fyller 50 år! En del av dem, som var med när föreningen bildades, deltar fortfarande aktivt och figurerar även i toppen på resultatlistorna. Vi har en del önsknings inför året:

*** Vi vill se många VOK-are på de gemensamma träningarna. Varför? Jo, för att det alltid är roligt att träffa en VOK-are. Och för att det är roligare att orientera, om man är tränad för uppgiften. Otränad kan orienteringen bli till en plåga. Är man tränad, är orienteringen oslagbar som motionsform!

*** Vi vill ha många VOK-are med på tävlingarna. Antalet VOK-are anmälda till tävlingar har minskat med 20% de senaste 3-4

åren. Vad som drar folk till träningarna är roliga arrangemang. Kanske det har gått för mycket slentrian och "tummen-i-spåret" i vår OL? Roliga arrangemang? Varför inte försöka? I VOK har vi funderingar på att till hösten 1996 ansöka om att få arrangera en "OL-propaganda". Kanske i augusti, som en inledning till höstsäsongen? Alla är välkomna med nya, friska förslag!

*** Vi vill se många VOK-are i toppen på resultatlistorna. Somliga tycker att det inte är så viktigt. Den franske baronen **Pierre de Coubertin**, skapare av de moderna olympiska spelen, har myntat uttrycket: "Det viktigaste är inte att vinna, utan att delta". Klokt sagt! Men hur tänkte han då? Gäller detta även idag? Jag menar att vinna också kan vara viktigt och är roligt. Mina tankar i den här frågan vill jag utveckla en annan gång.

*** Vi vill få med flera/många ungdomar i vår fina OL-sport. Många ungdomar har nu för tiden redan vid 13-14 års ålder provat på fotboll, ishockey, basket, tennis, golf o s v. Några av dem är redan "mätta" eller har märkt att de inte platsar i lagen. OL kan för dem vara ett bra alternativ. De kan då en idrott för resten av livet. En idrott där skadefrekvensen är mycket låg och konditionen är på toppnivå!

nya

Även den ekonomiska situationen i samhället kan hjälpa oss att fånga in ungdomar. OL-sporten är ju jämförelsevis billig att ägna sig åt. Jag tror att vi kan få med flera ungdomar till vår OL-skola, vår "plantskola". Men att veta att den finns, kräver PR och information. Och att den är öppen för lite äldre ungdomar och vuxna, kanske inte så många vet!? Här kan vi alla hjälpas åt!

Lycka till i OL-skogen jubileumsåret 1995!

TRÄNINGSKOMMITTÉN

sände i början av mars ut ett särskilt utskick till alla medlemmar, så vi berör inte vad den har på gång här i Svettbladet.

Däremot funderar undertecknad på hur man tänker göra i år med de i maj planerade **Klubbmatcherna (Poäng-OL som träning)**. I ett stort antal år nu har vi sprungit P-OL och klubbmatcher - ja, de har rubricerats så i inbjudan och i klubbnotiser. Men vad handlar de om egentligen? Vad har de för syfte och mål, annat än att få folket att träna? Jag har aldrig sett några regler, aldrig några resultat, aldrig några "serietabeller", aldrig några sammanställningar.

Ska det var någon mening med att fortsätta måste det läggas upp annorlunda, så att vi som är aktiva känner att det är någon slags tävling - annars kan vi lika gärna kalla det vad det är: **träningorientering**. Vi som gillar att träna kommer nog, vad det än kallas, men andra lockas knappast av klubbmatcher som inte är några **klubbmatcher** eller **poäng-OL**, som inte gäller någonting.

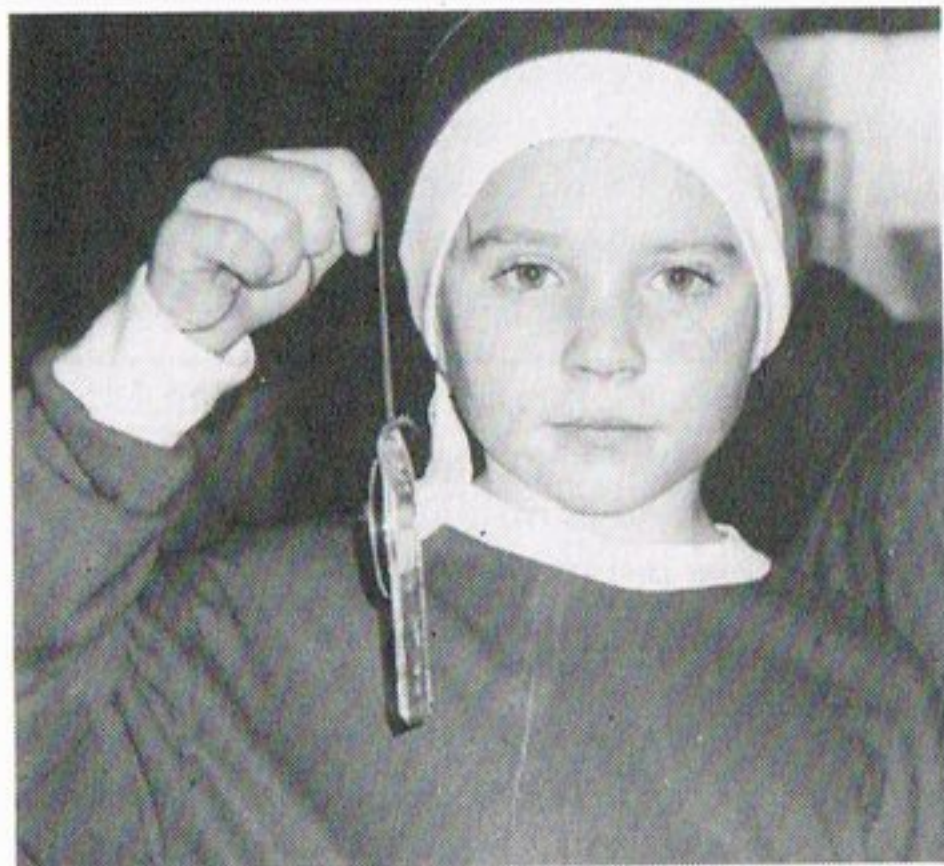
(Björn Fransson)

VOK ÄR SUNT - ÅRET RUNT!

Inskickat en gång i tiden av nyligen avlidne **STIG BARKE**. Vi beklagar Stigs alltför tidiga bortgång. (BF)

VAR KLOK - VÄLJ VOK!

Vid senaste lördagsträningen kom **Ingrid D** in i VOK-stugan för att rita in sin bana: "Här finns ju bara banor på 7,5 och 5 km - och jag som vill ha en med sex. Vet inte **Rolf** det?" Ett stilla fnittrande utbröt bland de övriga VOK-tjejerna, som förmodligen var inne på "efteråt", i alla fall i tankarna...

"Inte dumt med en egen kompass!", säger **Adam Hallström** efter OL-avslutningen.

VOK-aren på rullskidor:

- Igår tränade jag för Vasaloppet.
- Menar du att du var ute och åkte skidor?
- Nej, men jag åt blåbärssoppa...

Gubbstrutten:

— Det blir värre med åren det där och det där och det där ...

Apropå
VOK-
Cupens
årsmöte
14 mars

"Orientering är det mest svettdrypande sättet att hitta tillbaka till ett ställe som man aldrig hade behövt lämna!"

KARTREVOLUTION! LAGOM TILL VOK - JUBILEET!

Av **Sven Larsson**

I tidernas begynnelse trodde man att jorden var platt. Men redan för länge sedan upptäckte någon i GOF (**Anders Dahlin?**) att den var rund, vilket han som vanligt fick på huden för. Men, som alltid, fick han så småningom rätt, och nu sedan Gotland fotograferats från en rymdfarkost har man ju svart på vitt på det, ja t o m i färg!

Dagens orienteringskartor ... som ju är platta... är alltså felgjorda. Det upptäckte jag hösten 1994, alltså nästan 2500 år senare, när vi rekognocerade till **Jubileumsvårträffen**. Meridianerna måste givetvis vara runda och alltså gå i en cirkel över kartan. detta medför emellertid att skalan blir större ju längre ut från centrum man befinner sig.

På exemplet här intill, **Visborgsgloben**, är därför skalan ca 1:5000 längst ut, 1:10000 i mitten och 1:15000 längst in. I öst-västlig riktning är dock skalan genomgående 1:15000. Principen framgår av tydligt av teckningen av kompassen.

Med det allt högre tempo som våra orienterare nu håller, speciellt **Andreas Karlsson** och en del broare, och med bistånd av jordens rotation, kommer dessa nu i framtiden att kastas ut allt längre mot kartkanten, och de centrala delarna kommer endast att utnyttjas av vissa VOK-are, barn och gamlingar.

Detta ger vissa problem för banläggarna, som får lägga elitbanorna i ytterområdena (kanske på Sandön eller Östergarnsholme) och de lättare banorna närmare centrum (rentav i Östercentrum?).

De nya färgbeteckningarna för banornas svårighetsgrad medför också att kartan får nya färger - grönt, vitt och gult i mitten, och helt blått och svart ute i periferin. **Roffa Malmros** får nu också ta hänsyn till den nya

kartnormen vid uttagning till 10-mila och 25-manna och andra mångkavlar, så att inte de snabbaste ungdomarna singlar iväg ut i kartans periferi.

Samtliga våra orienteringskartor även **Forsviden** och **Gullauser**, måste nu alltså omarbetas, vilket dock inte behöver innebära så stora ingrepp, eftersom de flesta kartorna är daturitade. En relativt enkel omprogramering behöver inte bli så kostsam.

Silva, som ju framställt specialkompasser för södra halvklotet, liksom sådana som alltid pekar mot **Mekka**, har redan kommit ganska långt i projekteringen av den nya kompassen "**Spexial-Silva-Glob**". Med den kommer inte bara nybörjare, utan även sådana rutinerade rävar som **Mankan** och **Bengt Södis** alltid att gå runt... om de ej är för runda under fötterna...

Men rundsnacket efter tävlingarna kommer man som vanligt inte ifrån, men då kan man helt avstå från att använda s k runda ord.

Vid tävlingsarrangemangen är också att observera att mållinjen nu skall dras runt, liksom en rät linje, så lång att den möter sin andra ände utan att någonsin ta slut, som en cirkel ungefär.

Visborgsgloben kommer att ha sin premiär, om inte på **Vårträffen**, så på **Utmaningen**. Den föregås av en studie-cirkel, ungefär som "**Spik på**", men med beteckningen "**Ring runt**". Den sponsras av **Telia**. Förhoppningsvis kommer det här nu att åstadkomma en hel del utsvävningar.

(Idén är hämtad ur Skånes SKK:s "**I Kärrkanten**". Skåningarna kommer förmodligen att använda en egen glob på någon etapp av årets 5-dagars).

nya

ÖSEL ÄR VÄRT EN VOK-OL-RESA!

12

Av Björn Fransson

Den här artikeln skrevs ursprungligen för publicering i dagstidningarna, men av någon anledning (kanske den var för dålig?) kom den aldrig in. Däremot togs den in i **Brosket**, Bro OK:s medlemstidning. **Svettbladet** skall väl inte vara sämre, så därför vill jag nu ge VOK-arna chansen att få läsa den också:

"Det har nu gått fyra år sedan undertecknad var med på GOF:s premiärresa till **Saaremaa-Ösel**. Vår uppgift var då att inleda ett utbyte med och ett samarbete mellan orienteringsintresserade på de båda öarna. 1990 var Ösel fortfarande sovjetiskt territorium, och det var betydande svårigheter att ordna resan dit. Vi flög till **Tallinn** och åkte med privatbilar till **Kuressaare** och den ö till vilken t o m fastlandsester måste ha pass för att få besöka.

Det var därför med särskilt stor spänning som jag följde med den här gången. Vad hade ändrat sig på de fyra åren? Och vad hade inte alls ändrat sig? Den 19 män och kvinnor stora orienteringstruppen från Gotlands flesta OL-klubbar, och med GOF-ordföranden **Anders Nilsson** i spetsen, närmade sig Ösel på det enda "naturliga" sättet mellan två öar, nämligen med båt från Fårösund.

Redan på kajen, där vi möttes av ett antal av våra blivande värdar, kunde vi se exempel på saker som var annorlunda mot senast: Vi hämtades i privatbilar! Dessutom inkvarterades vi hemma hos våra värdar. Det här med privatbilar är inte så vanligt fortfarande, men för fyra år sedan åkte de flesta orienterarna ut till tävlingarna med en gammal buss. Då var det ransonering på drivmedel, medan bensinen nu var oerhört billig. I alla fall med våra ögon sett. Förra gången hade man ordnat med inkvartering i en gemensam förläggning. Troligen för att man inte riktigt "vågade" ta hem bortskämda främlingar till sig.

Orienteringsmässigt då? Jo, man hade ordnat med två tävlingar för oss, båda av karaktären träningsorienteringar, om vi jämför med våra arrangemang hemma. Trots att det var helg, var det inte mer än knappt femtiotalet Öselorienterare som passade på att mäta sina krafter med våra. Enligt ordföranden i Ösels Orienteringsklubb, **Mait Must**, är det svårt att finna nya utövare av våra kära sport och det syntes i startlistorna. Det var mycket få ungdomar och seniorer. Helt dominerande var "oldboys" och "old-girls", som sedan länge haft "orienteringen i blodet". Kanske är det för de flesta som för **Arvo Närep**, bäste Öselorienterare när man var på Gotland för tre år sedan och sprang, att man helt enkelt är så upptagna med att arbeta och bygga upp en ekonomisk plattform för familjerna, att man inte har vare sig tid eller ork med några fritidsintressen?

Vi fick springa på två nya, fina kartor, varav den första hade tävlingsbanorna strängade med start och mål vid Östersjöstrand (**det du, Kaj W!**). Vi kände oss precis som hemma, även om banorna var i lättaste laget för oss "gamal OL-rävar". Kanske hade man gjort sådana banor av ren gästvänlighet för att vi inte skulle missa så mycket! Gästvänligheten och människorna har inte ändrat sig ett dugg! Samma omtanke och samma vänlighet som alltid!

Den andra etappens karta var i ett område som hade en natur som på många sätt liknade **Fårös**. Kontrollpunkterna var här betydligt svårare, men å andra sidan hade man inte tryckt ned skärmarna i undervegetationen som första dagen, så de flesta av oss gotlänningar hittade runt ganska snabbt ändå.

Att utbytet mellan öarna har kommit igång märktes på flera sätt. Många av Öselorienterarna, särskilt ungdomarna, sprang i gotländska klubbdräkter, och även annan utrustning hade gotländskt ursprung. Det enda som ännu inte kommit till Ösel är **IP Skogen**, gotlandsorienteringens transportabla duschsystem. Men å andra sidan såg våra vänner till att vi fick löga oss i äkta vedeldad "**sauna**" efter tävlingarna. Så nog blev vi rena ändå!

Speciellt bra kändes det när det ordnades prisutdelning och fest i en trevlig klubbstuga i **Mändjala**. Innan festen var det nämligen en improviserad "ökamp" i volleyboll. Efter åtskilliga djupdykningar i gröngräset, kändes saunan extra behövlig. Kampen blev hård och jämn, och det hjälpte inte att **Jerker Berg** från Garda IK, som lärt sig estniska för att smälta in i värdarnas lag, gick över och infiltrerade deras lagmoral, och

Anders Nilsson, Björn Fransson, Kai Laht, Mait Must och Bengt "Plåtar'n" Nilsson.

13

att gotlänningarna förstärktes (?) med **Mait Must**. Värdarna glömde all gästvänlighet och vann med 16-14!

Som tur var reparerades detta vid den efterföljande festen, där det bjöds på allt! Gotlänningarna tackade med en bejublad "saunasångar-scen", som våra vänner sent kommer att glömma!

Till årets OL-sommarpaket gjorde 29 Öselorienterare ett återbesök. De flesta kom hit på ett ännu mera äkta vis än vi gjorde - med segelbåtar! Förläggning ordnades i Etelhems bygdegård och ett flertal trivselinslag arrangerades, bl a Tjelvaräventyr, Gotlandsdrickä och helgrillat lamm vid Lojsta slott!

Fotnot: Det fanns länge planer på att VOK skulle åka på en kombinerad tränings-/nöjesresa till **Ösel** under våren/sommaren i år. Av olika skäl, främst kanske Estoniakatastrofen, blev det dock inte av. Jag hoppas verkligen att vi till ett annat år "tar mod till oss" och åker iväg: **ÖSEL ÄR VÄRT EN VOK-RESA!** (BF)

Gotlandsldrottens
MILJÖRUTA

tänk på miljön vid tävling/träning genom att exempelvis...

- * skapa möjligheter att sortera ex papper, glas, matrester,
- * propagera för samåkning,
- * använda pappersmateriel istället för plast,
- * studera i ekocirklar - kontakta SISU.

nya

FEMTIO ÅR MED VOK - ¹⁴

Bertil, Evy och Gurli är inte bara segerrikaste VOK-familj genom tiderna, utan säkert hela OL-Gotland's mesta mästare. 90 st DM-segrar finns inom familjen, och då kan trion ovan kompletteras av lillebror **Lennart**, som faktiskt har fyra DM-titlar i budkavleorientering. Och segerraden fortsätter säkert, inte bara av mor och dotter, utan kanske av barnbarnet **Anna**, som snart också börjar visa sig i prislistorna.

PAPPA BERTIL

var en eminent snabblopare den tid det begav sig. Övertecknad, som under många år hade Bertil som träningskompis, minns det enorma tempo, som han drev upp på rundorna i Gråboskogen. Tills han en dag avslöjade att han sprang fort för att få rätt position snett till höger framför kompisarna, för han var nästan döv på vänster öra!

Bertil som är född 1926 i Brasilien (!), men uppvuxen utanför Örnsköldsvik, ägnade barndomsåren åt scouting. Inte förrän han kom till Gotland 1946 för värnplikstjänstgöring började OL-tävlandet. Det var **Mankan** och **Anders Dahlin** som fick tag i honom på I18, då han vann sitt första mästerskap (Reg-M) och sedan har han, fram till 1980, då han drabbades av sjukdom, tillhört VOK:s segerrika garde. Bertil tog väl inte så många individuella segrar, men desto fler i budkavlesammanhang, där hans löpstyrka många gånger avgjorde.

På tal om löpstyrka minns jag när vi på 2-dagars i början på 60-talet skulle köra slut på fastlandsorienterarna. Vi var litet miss-

nöjda efter första dagens fastlandsdominans. Vi tyckte de sprang kompis. Därför beslöt vi att andra dagen satsa allt och kompisöra. Gemensam start, Bertil drar upp farten och vi andra svarar för orienterandet.

Till första kontrollen hade vi dragit ifrån och satsade ännu hårdare tvärs över Torsburgen. Vid andra kontrollen var vi först och jag skrek åt Bertil att dra iväg längs en stig, för nästa kontroll hade jag prickat in på kartan. Och där skenade vi iväg 2 km bort, Bertil, Börje och jag och en hängande fastlänning. I en timme letade vi efter min inprickade sankmark, innan vi kollade med vår "rygg-säck" hur han hade ritat in kontrollen. Till vår häpnad hade han kontrollen en dryg km åt andra hållet, där vi så småningom fann den!

Av familjens stora DM-skörd har Bertil erövat 2 individuella- och 7 budkavle-DM. Flera hade det säkert blivit om han inte efter giftermålet med **Evy Svensson** satsat hårt och ambitiöst på yrkeslivet. 1954-57 hade de lanthandeln i Anga och 1957-67 af-fär vid Stenkumlaväg i Visby. Många VOK-träningar, då vi med anständiga arbetstider avslutat våra träningspass, såg vi Bertil och Evy, efter affärens stängning, rusa ut, iförda pannlampor, till hårda träningsrundor.

MAMMA EVY

Det var inte bara det jobbiga affärsyrket, som försvarade för Evy att bli Gotlands främsta orienteringsdam. När hon väl börjat nå toppen (hon vann DM 1951), började hon

rekryteringen till VOK (**Gurli** föddes 1952) och det blev några års avbrott då och då, men mellan det att telningarna Hörnell föddes, återfanns Evy ofta i toppen av prislistorna. Efter att minstingen **Lennart** föddes har Evy varit på topp bland OL-damerna på Gotland.

Evy, född i Visby, fick sin första kontakt med orienteringssporten 1947-48. Med sina arbetskamrater gick hon i "OL-skola" i Visby och efter första träningsorienteringen i Räv-hagen var hon på glid till Visby AIK. Men hon hade väl redan då sneplat åt VOK-gänget, där Bertil återfanns, och anslöt sig till pionjärerna, **Corswantarna**, **Daggan**, **Lill-Pelle** och **Lisbeth** m fl. Våren 1949 läser vi från en tävling: "**Damer 5,2 km**: 1.Evy Svensson, VOK 1.19.20 4.**Lena Dahlin**, VOK 2.01.45. Och sedan har segerraden fortsatt och ännu ej tagit slut.

48 DM-tecken har Evy erövat till dags dato, 31 individuella, det första således 1951, men sedan dröjde det till 1965 och 1969 innan hon övergick till oldgirlsklasserna och överlät åt dottern Gurli att vara bästa damsenior. Åren 1965-67 erövrade Evy Gotlänningens **Mästartröja**, efter att i fyra år varit i täten av kampen om den åtråvärda trofén.

Fortfarande, mer än 45 år efter sin OL-debut, är Evy aktivare än någonsin. Har någon så regelbundet (minst 3 gånger i veckan!) år ut och år in, i årtionden, tränat så ambitiöst och tävlat så framgångsrikt?

Orienteringen, träningen, motionen - en livsstil! "Jag behöver den, mår bra och tycker det är roligt, men roligast var det när jag och Gurli tävlade tillsammans och mot varandra", sade Evy.

DOTTERN GURLI

Ja, Gurli gick väl i Mankans OL-skola i början av 60-talet. Hon var enormt ambitiös och idog i träningen. Jag minns framför allt vinterträningen på skidor. Tekniken var kanske inte fulländad, men hon gav inte upp. Måntro var det mamma Evys framgångar som sporrade att träna vidare trots att seg-rarna dröjde?

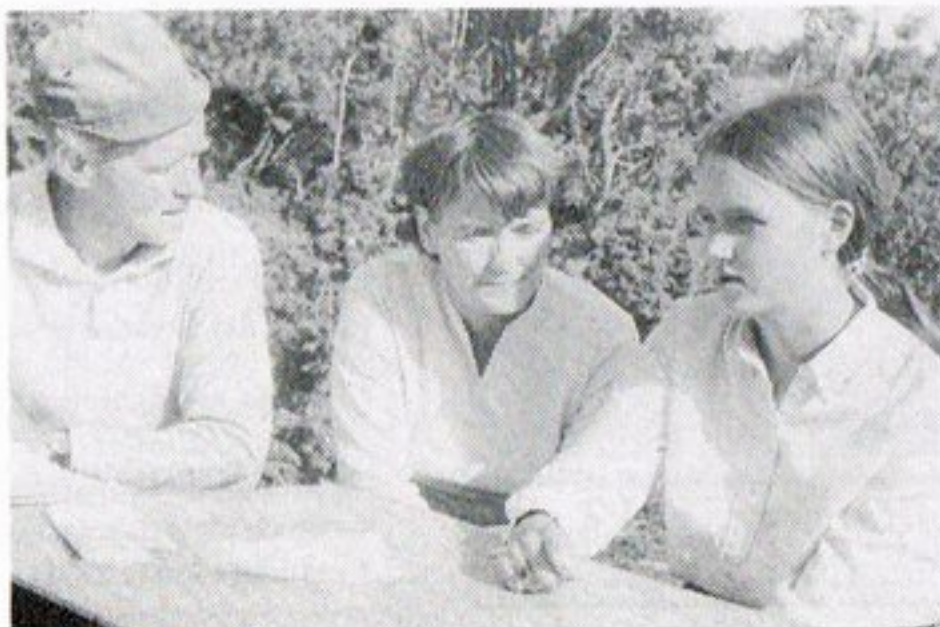
¹⁵HÖRNELLS

AV SVEN LARSSON

Märkligt nog återfinner jag inte Gurlis namn i toppen av prislistorna i flick-och junior-klasserna. 1969 var hon dock med, då hon tillsammans med Evy och **Christina Huldt** vann DM-budkavlen. Sedan brakade det loss på allvar. 1971 började Gurli dominera damorienteringen på ön. Hon erövrade sitt första DM och sin första mästartröja. På 70-talet blev det ytterligare tolv individuella DM och **fem mästartröjor!** Till dags dato har hon 26 DM-tecken i OL!

Gurli, tillsammans med Evy, tillhör pionjärerna inom Natt-OL för damer på Gotland, och Gurli tog där sju DM-tecken på raken under 70-talet. Det är väl främst där hon visat sin överlägsenhet i löpstyrka och gedigen orienteringsförmåga - som belöning för sin tränings slit. På 70-talet var Gurli definitivt Gotlands bästa orienterare i damklassen och troligen är hon den bästa genom tiderna! Till 50 DM-tecken, för att slå mamma Evy, är det en bit kvar! Det kan bli intressant, när de når jämsides, för:
ÄN ÄR DET VÄL INTE SLUT PÅ HÖRNELLS DM-SEGRAR!

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG- BREV

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

INNEHÅLL

- Sid 2: Man kan - om man vill!
- Sid 3: VOK:s nye ordförande
- Sid 5: VOK:s styrelser och kommittéer
- Sid 6: Nytt från styrelsen. Jubileumsfond?
- Sid 7: Hajkar utan Bengt!
- Sid 8: Djungeltrumman fick isen att knaka!
- Sid 9: Inför OL-säsongen 1995
- Sid 10: Träningskommittén. VOK-notiser.
- Sid 11: Kartrevolution!
- Sid 12: Ösel är värt en OL-resa!
- Sid 14: 50 år med VOK!
- Sid 16: Baksidan. VOK-Profilerna.

Idrott för
nyttänkare.

Du har väl VOK:s jubileumsdekal på bilen? Om inte, är det dags att sätta på den nu! VOK fyller 50 år bara i år! Har du tappat bort den, så kan du vända dig till Annelie Andersson och få en ny!

VOK-LOTTERIET

Projektledare Berith Hallgren

Tel 218997

Följande lyckliga har vunnit i VOK-Lotteriet:

Januari:

Nr 97 Astrid Nordström

Nr 45 Gunnar Alvaeus

Februari:

Nr 31 Ulla Dahlström

Nr 40 Ove Wallier

PROFILERNA

En envis och enveten profil
(ritad av Hasse)
som i hela sitt liv letat skärmar
en masse.
Sin erfarenhet utav detta han låter
oss få,
varendaste lördagseftermiddag
klockan två!

nya

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

OKTOBER 1995

JUBILEUMSNUMMER!

Det här är ett firarnummer av *Svettbladet*! På utsidan firar vi trion *Aina Österdahl*, *Gunnar Hallström* och *Ing-Marie Bergman*, som tillsammans blev **125 år** samma dag som VOK anordnade *Vårträffen 1995*. Inne i bladet firar vi *Visborgs Orienteringsklubb* som i år fyller **50 år**.

Mer eller mindre officiellt organ för Visborgs Orienteringsklubb.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i augusti och i december.

Upplaga: Cirka 275 ex = 1 ex/VOK-familj

HUVUDREDAKTÖRER:

(OCH ANSVARIGA UTGIVARE)

Familjen Björn och Gunnel Fransson,
Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY.
Tel/Fax: 0498/264568.

REDAKTÖRER:

Kommittéledare och alla som blivit ombedda att skriva eller som på aldeles eget initiativ skriver något. Välkomna med bidrag!

MAN KAN -

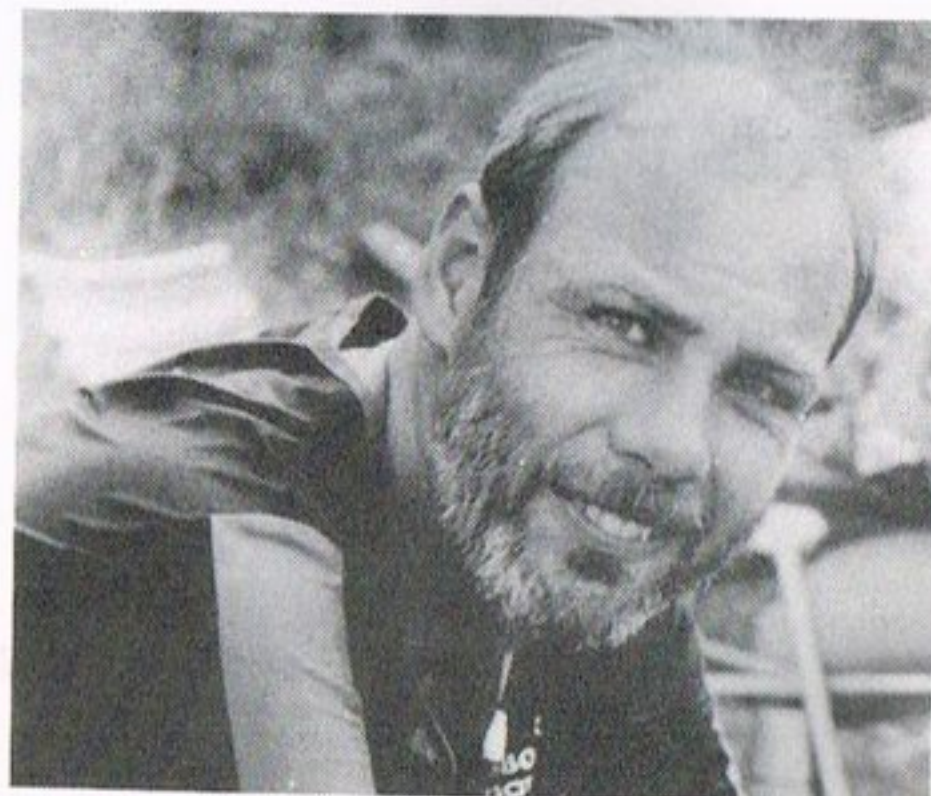
OM MAN VILL!

SÄGER BOSSE

50 år. En aktningsvärd ålder brukar det ju heta. Ingen kan väl, inte minst i och med att ni håller detta nummer av *Svettbladet* i handen, kunnat missa att Visborgs OK fyller 50 år. För att vara startad som en ren orienteringsklubb tror jag att vi är bland de äldre i landet.

Det är naturligt att blicka bakåt i samband med ett 50-årsjubileum. Ett bra sätt att följa klubbens historia är att bläddra i de klippböcker som finns vid VOK-stugan (eller att läsa detta nummer av *Svettbladet*). Tag er tid att vid lämpligt tillfälle titta i klippböckerna, men passa er, det är lätt att fastna och bli sittande betydligt längre tid än man tänkt sig.

Sedan föregående Svettblad har vi haft en riktig solsommar, i vart fall under senare delen. I augusti genomfördes *VOK-dag med cykel-OL* i området någon mil öster VOK-stugan. Avslutades med grillning vid stugan.

Medlemsmöte, dessvärre inte speciellt välbesökt ordnades i september. Många frågor penetrerades, bl.a. den alltid (nästan) aktuella frågan om VOK-stugans utbyggnad. Även om vi inte fastnat för en lösning med utbyggnad åt ena eller andra hållet så bidde det i vart fall mer än en tummetott. Vi kommer att bygga en veranda (ingen altan, och definitivt ingen terrass. Vet någon skillnaderna??) Utformning är i skrivande stund (chefredaktör Franssons presstoppsdatum 24/9) inte helt klar, men vi räknar med att kunna ta verandan i bruk före vintern.

I och med detta har vi enkelt fört in tankarna på vintern. Vi som med längtan tänker på vintern säger till varandra "Längesedan rönnbären var så röda som i år. Det förespråkar en riktigt vinter." Vi får hoppas att vi i vinter får tillfälle visa att vi också är en skidklubb.

Närmast under hösten har vi åter många aktiviteter, bl.a. "*Fårölägret*" som planeras i nov. (preliminärt 17-19/11), en "gammal klassiker" i VOK. Flera med mig, som liksom jag tillsammans med familjen deltog förra året, ser med förväntan fram emot ett upprepande av förra årets lägerhelg. En helg som bör passa de flesta i klubben. Är man inte sugen att springa "*Orguhauen*" upp och ner tills blodsmaken står en upp i halsen, kan man i eget tempo ströva längs Fårös stränder, fundera och hämta kraft (till kommande ansträngningar och tävlingar kanske.) De som inte provat på rullskidåkning får också tillfälle testa.

Jag kan inte undgå att kommentera förslaget till att *kartbidraget* helt tas bort. Visserligen kommenterar vi varje år i vår verksamhetsberättelse att kommunen är vår största "sponsor", och även vår sport får speciella bidrag från kommunen, men att helt slopa kartbidraget känns som ett slag under bältet. Det verkar som mycket i dessa tider enbart går ut på pengar och ekonomi. Det är lätt att börja misströsta. Så fort man öppnar tidningen är det nedskärningar, mycket drabbar just idrotten.. Jag tror att det personliga engagemanget och ideellt arbete kommer att bli viktigare framöver.

Sammanhållning är ett viktigt ord i idrottssammanhang. Vi har i klubben mycket diskuterat hur vi skall stärka *sammanhållning och klubbkänsla*. T.ex. skulle jag vilja se *Enduron* inte bara som ett sätt att få in pengar till klubben utan också tillfälle att få möta klubbmedlemmar och att träffas. Visst är det mycket att göra Endurodagarna, och visst är det svårt hinna prata med alla man inte mött på ett tag. Men vi får inte glömma att vi engagerar oss frivilligt, bl.a. för att vi tycker det är roligt. Det är viktigt och nödvändigt att betona det lustfyllda.

VOK - 50 ÅR!

AV HUVUDREDAKTÖREN

Tänk att det blev en liten bit över för redaktörernas ord i detta jubileumsnummer av *Svettbladet* också! Som ni ser blev det inte mindre än 24 sidor - rekord i *Svettbladets* historia! Tack så hjärtligt alla ni som bidragit!

Vi har i detta nummer försökt spegla både klubbens tillblivelse, dagens VOK med alla sina olika aktiviteter och morgondagens VOK - en vision om vad som komma skall! Vi har skrivit om *ungdomens VOK* (dessa sidor har de producerat själva), *tjejernas VOK*, *gubbarnas VOK*, en *VOK-Cupare jämnårig med VOK* och *elitens VOK*.

Nästa nummer kommer ut i mars. Då ska vi försöka beskriva hur de nya kommittéerna fungerar. En trevlig läsning med *Svettbladet* önskar redaktörs-familjen *Fransson!*

VOK- ORDFÖRÄNDEN UNDER 50 ÅR

Att vara ordförande i VOK är populärt värre! Något annat kan man inte konstatera om man studerar listan över klubbens ordföranden sedan 1945. Det har nämligen bara varit 9 stycken! De har suttit i medeltal 5,5 år. Värst är *Anders Dahlin* som i omgångar kom upp i 13 år som klubbens högste styresman. Det är bara en kvinna som vågat sig på att ta sig an den ansvarsfulla rollen under alla de femtio åren, nämligen *Ulla Dahlström*! När kommer nästa? Och vad säger JämO? Så här ser listan över klubbordföranden ut:

Stig Runeborg 1945-1952
Anders Dahlin 1953-56, 1963-68, 1970-72
Sture Klasén 1957-1962
Gunnar Almqvist 1969-1970
Sten Björklund 1973-1982
Uno Johnsson 1983-1988
Ulla Dahlström 1989-1992
Johan Hörlin 1993-1994
Bo Magnusson 1995-

SÅ GICK DET TILL NÄR VOK BILDADES 1945

RUNRISTARE ANDERS DAHLIN

Under den stora ofredens år började flera av kämparna i P18 IK tröttna på tingens ordning. Trots att där fanns flera av gutarnas yppersta kämpar på nordvisare, dröjde det till det år den stora freden drabbade världens folk, innan något hände.

På skördemånadens 21:a dag möttes den väldige envigskämpan **Kurt Nannesson** och runristaren på gårdstunet, där konungens hird höll till. Som följd av detta möte, sändes budkavle ut till alla kämpar på slätten, om rådslag efter envig i trakten av Stenkyrka-Hangvar.

På Korpklint fem gånger fem karlasteg norr om Visby, klev flocken av tramphästerna för att tala om saken. Många visa ord sades och efter en stund var alla ense: Man ville ej längre gå i band hos Kungens Hövitsman, utan själva sköta sina angelägenheter, som gutar gjorde fordomtima. När solskivan sjunkit i väster den 28:e dagen i höstmånad, träffades **Stig Runeborg, H-G Billtén, Sven Karnehed, Ivar Klang, Helge Klefvebrant, Lage Filipsson, Kurt Nannesson, Erik Pettersson, E Nordfjell** samt runristaren i ett av kungens hus.

Stig blev där utsedd till talman, Billtén som hans närmaste man, Sven till skrivare, Helge skulle ta hand om guld och silver. Som ersättare valdes Ivar och "Gubben" Nordfjell. Varje man skulle erlagga 2 och en halv silverpenning varje årsrunda till Helge kassabevarare.

För att i någon mån blidka kungliga hövitsmannens vrede, beslöts att de av kungens krigsmän, som varje år övades på slätten, skulle, om de dög, och betalade en silverpenning, då deltaga i flockens ledungar bland enris, martallar och träsk mot övriga gutaflockar.

Så gick det till när Gotland fick sin första specialklubb i orientering. **Visborgs Orienteringsklubb** skar man på skårstav. På gräsmånads 10:e dag, året efter det stora kriget, upptogs VOK i Riksidrottsförbundet. Från det året började VOK-arnas härjningar med nordvisare, något som övriga gutar smärtsamt finga erfara.

FÖRSTE ORDFÖRÄNDEN: STIG RUNEBORG

AV BJÖRN FRANSSON

Stig Runeborg föddes 1910 och avled 1993, efter ett arbetsliv som officer på P18. Under sin pensionärstid och ända in i det sista var han aktiv skytt och med i Skytteförbundets styrelse.

När VOK bildades 1945 var Stig en av de drivande krafterna. Han var då kompanichef och hade mycket goda kontakter uppåt på dåvarande I18. Eftersom bildandet av den nya OL-klubben inte sågs med alltför blida ögon av regementet, var det viktigt att ha en man i ledningen, som kunde förklara varför det var så bra med en speciell orienteringsklubb, som inte gick i regementets ledband.

Den mannen var Stig Runeborg och han blev därför VOK:s förste ordförande, en befattning som han innehade till 1952. "Stig betydde oerhört mycket för VOK i början", säger den som efterträdde honom 1953, **Anders Dahlin**. "Utan hans kontakter hade det blivit svårt för klubben att komma igång".

På den tiden orienterade Stig som oldboys, en av klubbens fyra aktiva "gubbar". Övriga var seniorer och alla var anställda vid I18. "Det var verkligen en annan orientering på den tiden - man använde kompassen mycket mera, för kartorna var så dåliga", sa Stig. "Jag har faktiskt orienterat på en 1:200000-karta! Det var i Norrbotten på 1950-talet. Tänk er själva! 1 mm på kartan motsvarade 200 meter i verkligheten!"

KARTORNA FÖRR - 5 OCH NU!

AV STIG BARKE

Den här artikeln skrev den i höstas avlidne medlemmen och tidigare ordföranden i kommunens Kultur-och Fritidsnämnd **Stig Barke** i Svettbladets jubileumsnummer 1985:

Av alla förändringar som orinteringssporten genomgått under VOK:s 40 år, svarar nog kartmaterialet för den viktigaste. Utvecklingen från svart-vit 1:100000 till dagens 1:15000 i flerfärgstryck är ju inte bara en skalfråga. Den ger dessutom en helt ny syn på vad en karta kan bjuda på för information och vilka krav man kan ställa på den.

Orienteringsproblemen på en gammal generalstabskarta var inte enbart orienteringsproblem i egentlig bemärkelse, de var ofta mer att hänföra till kartproblem. Det gick inte att skapa de klurigheter som dagens orienterare är vana att ställas inför på snart sagt varje 100-tal meter.

Kontrollerna blev lätt identifierbara höjder, kärrspetsar, bäckkrökar, "berg i dagen", torp o s v. Och vägen mot dessa kontroller var inte sällan kompassmarscher.

Så nog är dagens orienterare att gratulera till dagens ypperliga kartmaterial. Den som idag gjort ett konkurrenskraftigt lopp, har inte fått lata sig. Han har sekundsnabbt tvingats lösa det ena problemet efter det andra, han har utan tidsförlust planerat vägen mot nästa kontroll, han har hela tiden löpt snabbt och dessutom alltid vetat sin position. Jag skulle tro att dagens "orienteringsskicklighet", om nu en sådan är mätbar, ligger på 20-25% över gårdagens, främst då beroende på de ökade krav som de förbättrade kartorna ställer på löparna.

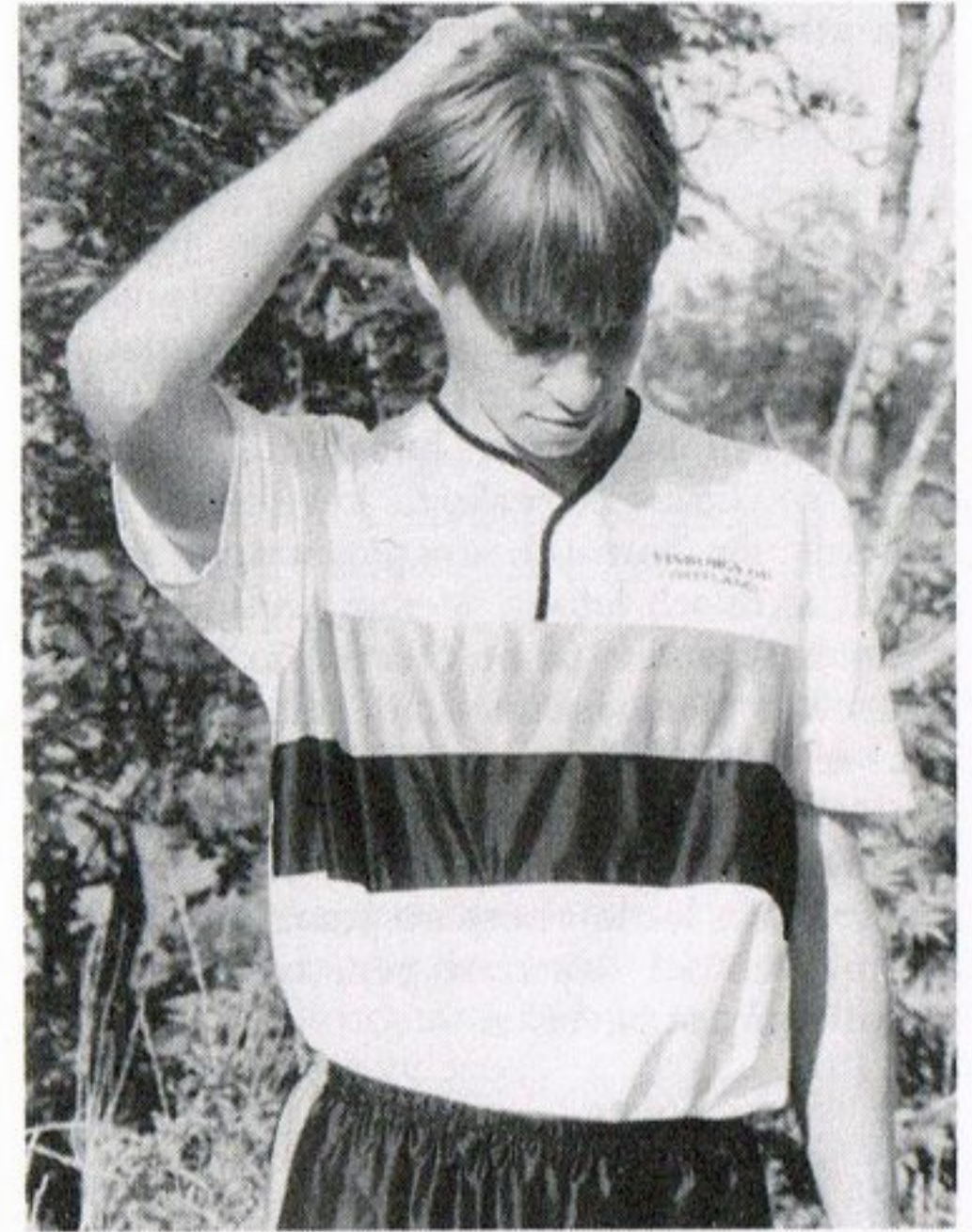
Det vore onekligen intressant om VOK som ett led i sitt 40-årsfirande kunde plocka fram någon gammal bana på 100000-delen och köra om tävlingen! Undras om dagens snabba juniorer skulle klara de äldre gentlemännens säkra kliv på denna karta? Osvuret är bäst!

PÅ TAL OM 10-MILA...

så hade **Niklas Alvaeus** glömt sin sovsäck på ett ställe. Tre år senare var han tillbaka på samma plats och nämnde i något sammanhang att det var här han hade blivit av med sovsäcken.

"En sovsäck", sa en äldre dam i sällskapet. "Hur såg den ut?"

Det visade sig att damen för tre år sedan hade tillvaratagit en sovsäck och inte lyckats hitta någon ägare till den. Det är väl ingen av läsarna som inte gissat vems denna sovsäck var? Rätt gissat: Nickes!

"Jag undrar var jag hade min sovsäck senast?" frågar sig **Niklas Alvaeus**.

VOK:S HEDERS- MEDLEMMAR

Följande är hedersmedlemmar i Visborgs Orienteringsklubb:

Folke Mankan Magnusson
Maud och William Appelquist
Kjell och Birgitta Svensson nya

LEDARKURS BLIR

6

"KAXKURS" ?

AV JENNY EKVALL

"Infinn dig senast kl 13.30 lördagen den 4 juni i Paradiset. Åk först flyg, sedan pendel och buss och till sist följer du den inritade linjen på medföljande karta tills du kommer till Paradiset!"

Så löd meddelandet, som damp ner i brevlådan ett par dagar innan jag skulle åka på SOFT:s kurs "Att vara ledare". Jag fick också veta att jag skulle vara utrustad för en 2,5 mil lång vandring under hela pingst-helgen, där vi skulle leva riktigt camping-liv.

Väl framme i Paradiset, träffade jag 14 andra, lika vilsna 70-talister, som inte visste vad som väntade oss. Ganska snabbt konstaterade vi dock att det saknades folk. Två stycken skåningar hade inte kommit fram, så **Lasse Greilert**, kursledare och ansvarig för barn-och ungdomsfrågor inom SOFT, åkte och letade. Medan Lasse letade, lyssnade vi andra på en äldre dam (som jag tyvärr har glömt namnet på), som berättade hur orienteringen var förr och hur hon kämpat för att bli en mästare för damer och för att införa damjunior-klassen. Av detta lärde vi oss att man aldrig ska ge upp och att orienteringen, trots "gubbväldet", går att påverka.

Behöver de här tjejerna gå på kax-kurs? Vad säger deras mammor? Jenny Ekvall och Linda Österdahl här lyckligt i mål i någon tävling.

De två skåningarna kom till rätta och vi blev indelade i grupper om 3 eller 4. Sedan kom den hemska ordern: "Packa upp rygg-säckarna! Ni får bara ha 17 saker med er!" Tillsammans i gruppen fick vi börja prioritera. Tält, sovsäckar, liggunderlag och Trangiakök var måsten, men sedan då? Den extra tröjan och sockarna försvann snabbt, men jag kan meddela att 17 saker inte är mycket, när man ska campa en hel helg!

Efter ompackningen fick vi i gruppen fem ledtrådar, som ledde oss till sjön **Ormputten**, där vi fick nästa ledtråd. Denna ledde oss till vårt nattläger, där vi fick uppgifter som att tillverka en toalett och leta ved. Kvällen ägnades sedan åt en matlagningstävling, där vi fick en kasse mat per grupp, som även skulle räcka till frukost. Dessutom fick alla berätta om de olika ledaruppdrag de hade i klubben eller i förbundet.

Efter en trevlig kväll var det dags att gå och lägga sig. Vi var fyra i gruppen - tre tjejer och en kille, som bara hade umgåtts i ett par timmar. Nu skulle vi tränga ihop oss i ett litet 3-mannatält lagom för 2 personer. Gemenskapen blev påtaglig!

Upp tidigt på söndagsmorgonen och äta havregrynsgröt utan salt och mjölk. Efter frukost och ihoppackning, bar det av igen, och den här gången hade vi fått olika frågor i grupperna att diskutera kring, bl a "Vad styr ditt sätt att vara ledare?" och "Hur ska vi gå vidare med ledarutbildningen?"

Dagen gick fort och vi diskuterade mycket innan vi nådde vårt slutmål för dagen, en äng inte långt från **Haninges** klubbstuga. Det började bli dags för middag, men ingen mat fanns att finna, utan vi fick uppgiften

"Fler ungdomar borde få gå på en kaxkurs"

■ - Den här helgen har jag lärt mig att alla får offra lite för att jobba bra i grupp.

Det säger Jenny Ekvall, Visborgs OK, som deltog i utbildningen "Unga ledare".

- Man kan inte alltid gå på och veta bäst själv. Man måste helt enkelt vara lyhörd och kunna lita på de andra trots att man inte känner varandra så bra.

En annan deltagare, Sofia Pålsson, Östersund, fyller på:

- Vi tjejer ligger tio månader efter killarna när det gäller träning i organisation och samarbete. Killarna har en stor fördel av att få göra lumpen, konstaterar Sofia.

- Fler ungdomar skulle få chansen att gå en "kax-kurs" där man lär sig argumentera och skaffa sig självförtroende, tycker Anders Sahlén, OK Renen.

Dessa deltog i utbildningen "Unga ledare":

Malin Björkman	Krylbo OK
Jenny Ekvall	Visborgs OK
Kathrine Ericsson	OK Gyngö
Lena Fredriksson	Åvesta OK
Conny Hurlig	Norrköpings AIS
Karin Johansson	Falköpings AIK
Pernilla Johansson	OK Amne
Erik Karlsson	Tjällmo-Godgårds OK
Katarina Lindén	OK Gyngö
Malin Lindmark	Robertslöfs IK
Åsa Nilsson	OK Klemmingen
Elin Pettersson	OK Tisaren
Sofia Pålsson	Östersunds OK
Camilla Ruuth	Haninge SOK
Anders Sahlén	OK Renen
Pernilla Siviö	OK Vargen
Nils-Ola Vikner	Sidensjö IK

Fotnot: Vill du veta mer om lägret eller känner någon som är intresserad av att delta i liknande aktiviteter? Kontakta Lasse Greilert 08-605 63 57.

att genomsöka ett område, för det hade försvunnit en förvirrad person i närheten. Personen visade sig dock vara en kylbag med kvällens och morgonens mat och tillsammans alla 17 skulle vi nu försöka ordna till en middag.

Efter middagen diskuterade vi främst fortsättningen på ledarutbildningen. Här bör tilläggas att inbjudna till kursen "**Att vara ledare**" var alla 70-talister som hade varit på "Vision 2000", och hela utbildningen, som sträcker sig 2 år framåt i tiden, kommer att mynna ut i att 25 stycken får åka till VM i Norge 1997 och träffa ungdomar från andra länder. Lite grann som det gamla "**Chansen**"-projektet.

Under kvällen kom det fram förslag om en "**Kaxkurs**", där ungdomar helt enkelt får lära sig att bli kaxiga och våga stå framför en publik och tala eller säga till "Gubbväldet", att "så här vill vi ha det!" I orien-

7

teringen idag är det mest gubbar som bestämmer, men det vill vi ungdomar ändra på, genom att det utbildas unga ledare, som kan jobba på allt från klubb- till förbunds-nivå.

Kvällen avslutades med att vi fick ett meddelande från "Polisen", där det sades att det var konsert inte långt ifrån där vi hade ätit middag, och att vi var tvungna att vara på vår vakt. Därför fick vi slå upp tälten på en kulle inne i skogen och ha vaktposter hela natten. Själv satt jag vakt mellan 5 och 6 på morgonen tillsammans med en tjej från Avesta. Gäsp!

På måndagsförmiddagen tog vi oss lagom möra till Haninges klubbstuga, där de båda huvudledarna **Jens och Lasse** väntade. De förklarade för oss att det fanns en baktanke med allt vi hade gjort och att de hade fått idén från en kapten, som använde samma principer vid officersutbildning. Denne kapten hade dock tyckt att vi bara skulle fått ha med oss 7 saker - och då skulle maten ha varit inräknad!

Vi hade fått för lite mat och sömn, samt fysisk ansträngning - allt för att skapa konflikter i grupperna, som vi skulle bli tvungna att lösa. Matlagningen, toalett-byggena och skullgångskedjan hade också tvingat oss att samarbeta utan att vi egentligen hade tänkt på det. Tillsammans kom vi i alla fall fram till att det här var det bästa sättet att genomföra en kurs på. Vi var helt enkelt tvingade att lära känna varandra och acceptera varandra som vi är.

Det här var den roligaste kurs jag varit på! Kanske något för VOK att ta efter - en helg med vandring och övernattnings och kanske kring ett visst tema med någon föreläsare?!

nya

LEIF - SVENSK KLASSIKER NUMMER 46! AV BJÖRN FRANSSON

Nu kan det avslöjas!

Bland VOK:s medlemmar finns det ett litet antal som är årsbarn med klubben och som sålunda firar sina 50-årsdagar detta jubileumsår. En av dessa har inte angivit sin ålder i VOK:s medlemsförteckning, men nu ska *Svettbladet* avslöja vem det är! Han har nämligen många likheter med Visborgs Orienteringsklubbs nuvarande status - och dessutom har han uppnått någonting som bara 45 andra i Sverige klarat av! Något att skriva om, bara det!

Men låt oss ta det från början: **Leif Andersson** heter han, vårt intervjuoffer. Boende i Kyrkjuves i Vänge, fyllde 50 år i våras, gift med **Annelie**, tre pojkar mellan 20 och 14 år, **Jonas, Tobias** och **Andreas**. Han är uppvuxen en bit utanför Gävle, så det blev en del ishockey när han var ungdom, men skidor och orientering som hobby var inte påtänkta på den tiden. 1969 kom han till Gotland, till Miloverkstaden, och eftersom han då var ensamstående gällde det att komma igång med någonting.

Det blev skidspåren vid VOK-stugan, som drog honom, både till regelbunden motion och till VOK som klubb. Sedan han duschat och bastat ett antal gånger därute i Follingbo tyckte han att det var lika bra att gå med i klubben - och på den vägen är det! Han flyttade ut till Vänge, och en kompis och han slog en dag ett vad, som skulle visa sig få följdverkningar: De skulle genomföra **Gotlandsklassikern!** Eftersom Gotland upplevde ett antal fina skidvintrar, så kunde de som orkade, också göra alla delgrenar: **VOK-Spelen på skidor 30 km, Gotland Tvärs i löpning 25 km och Gotland Tvärs på cykel 75 km.** Trots ett minimum av träning i övriga grenar, tog Leif sin första klassiker och vann vadet.

8

Kompisen misslyckades, men Leif fick "blodad tand", och när han nu summerar, visar det sig att han tagit hem ett oräkneligt (d v s han minns inte riktigt!) antal eneplaketter i obruten följd som bevis på sin mångsidighet. Följden bröts för övrigt först det år, som VOK-Spelen kolliderade med Vasaloppet. Det var nämligen så, att han fått nys om att man också kunde börja jobba för **En svensk klassiker!**

En svensk klassiker går ut på att man i följd gör fyra olika långlopp: **Lidingöloppet (30 km), Vasaloppet (90 km), Vansbro-simningen 3 km** samt **Vätternrundan 300 km.** Klarar man av det, får man ett diplom som visar att man är en svensk klassiker. Gör man om samma sak 10 gånger, så får man ett numrerat diplom, som bevis på sin prestation! I år fick Leif det 46:e diplommet som utdelats över huvud taget. "Det är bara Leif och 45 dårar till", som frugan Annelie uttrycker det!

Fotnot: Övriga VOK-are, som är lika gamla som klubben, är **Gunnar Alvaeus, Gerhard Håkansson, Jörgen Pettersson, Barbro Håkansson** och **Göran Lindström.** Hoppas att jubileumskommittén inte har glömt någon!

9
Efter detta kommer vissa andra likheter med VOK in - en klubb som under en följd av år gjort ett stort antal bravader, men som vid 50 år fyllda så smått börjar trappa ned. Han satsar med andra ord inte just nu på att fortsätta att ta fler Klassiker. Nästa projekt för Leif är i stället att springa Lidingöloppets "gubbklass", d v s bara halva normalloppet. Dock tänker han åka hela Vasaloppet i mars, så vi hoppas att VOK gör likadant: Tar en kort nedtrappning, för att sedan åter satsa för fullt! Det skulle inte förvåna intervjuaren om både VOK och Leif snart är igång med full fart mot nästa Klassikerdiplom!

Men alla skall veta att det frestar på, både på kroppen och familjelivet, att träna hårt, året runt, i fyra olika discipliner! För det mesta har Leif tränat 4-5 gånger i veckan! Just nu är det dock bara orientering som gäller: "Jag bara **skall** lära mig springa i terrängen också", säger Leif på sitt lågmälda sätt. "Och det ska inte behöva ta dubbelt så lång tid för mig som för alla andra att stämpla och ställa in kompassen". Leif började i VOK:s föräldrarkurs, när barnen började gå i OL-skolan: "Jag hade faktiskt **Robban** och **Bosse** som lärare - och i bakgrunden fanns förstås även **Mankan.**"

I våras vågade han sig över i A-klassen och tycker att det är en härlig utmaning, även om det inte går så bra resultatmässigt. Han platsar fortfarande in i WOK-CUP... Årets största utmaning kom annars till av en slump. Plötsligt fattades det en man i årets **Fjällorientering**, då **Göte** blev skadad och **Roffa M** behövde en ersättare. Leif ställde upp, men hade nog inte, trots allt han varit med om tidigare, förberett sig på att det skulle vara så jobbigt. Det skulle dock inte förvåna någon om han står på startlinjen i nästa år igen - förberedd till max! För utmaningar är till för att antas - och besvärligheter för att övervinnas! Så tycks jubilarer Leif resonera - och det är väl en devis så god som någon även för jubilarer VOK, så här i början av nästa halvsekel?

ANTAR VOK UTMANINGEN?

VOK:S FASTLANDSGÄNG STÄLLER UPP NÄR DET GÄLLER!

När tävlingskommittén kallar på sina mannar, så ställer de upp! **10-Mila, 25-Manna**, på herrsidan åtminstone, är de tillfällen då VOK behöver fler än sina hemmalöpare. Nästan alla våra duktiga ungdomar och framtidshopp studerar eller arbetar på fastlandet och ska vi få ihop ett skapligt lag, så måste de komma, när de kallas "under fanorna".

Hittills har ingen av de f d framtidshoppen nekat att delta och ingen av dem har heller bytt klubb. Ja, det är nog så, att de flesta faktiskt riktigt ser fram emot de årliga fighterna i VOK:s färger. Vad vi kan hoppas på, när nu återväxten inom klubben, på Gotland, verkar vara dålig, är att de så småningom bildar familj och får jobb hemma på ön. Då kan klubben kanske få nytta av dem igen, både som "oldboysare" och ledare. Det ser vi fram emot!

Vi måste dock ta hand om de våra på ett något bättre sätt än vid senaste 10-milatävlingen i Norrtälje. Här hade killarna kommit från när och fjärran, en av dem till och med från Luleå, för att springa för klubben. Då var det inte särskilt roligt att komma i mål och finna att VOK-lägre var brutet och nästan inga VOK-are kvar som hejade. Det var visst någon färja man skulle hinna med... Att våra långresande ungdomar hade kommit bland annat för att umgås med de sina och känna sig som en i laget hade tydligen glömts bort i sammanhanget...

Dags igen för fjolårets succé:

FÄRÖLÄGER!!!

Motion och rekreation i rogivande miljö 17-19 november. Kostnad: cirka 250 kr per person (125 kr under 12 år) och då får Ni både bo och äta kungligt. Anmälan och frågeställning till **Andreas Karlsson, tel 24 74 48**, senast **måndagen den nio november!**

Kan paj, fräckisar och skratt ladda VOK-orienterare? Ingenting är väl så omöjligt att det inte är värt ett försök!

Tjugoen välmogna (över 25!) VOK-damer prövade denna ovanliga träningsmetod som en inledning på vårsäsongen. Ledda av **Ingrid, Ing-Mari och Aina** bar det av på stadsorientering runt Polhemsstatyn, förbi Systemet och in genom **Matthings** fönster. Efter uppskattad paus i anrika läderfätöljer fortsatte färden upp genom huset till Övre Finngränd. Tanken hölls hela tiden alert genom originella 1x2-frågor.

Då det var tätt mellan vätskekontrollerna och farten måttlig, kunde åsynen av Vattentornet förorsaka vissa problem. Bollprovet på Cirkusplatsen blev därför en aning okoncentrerat. Mörkret föll och åldrande ögon letade snitzlar mot målet i kvarterslokalen i Gråbo.

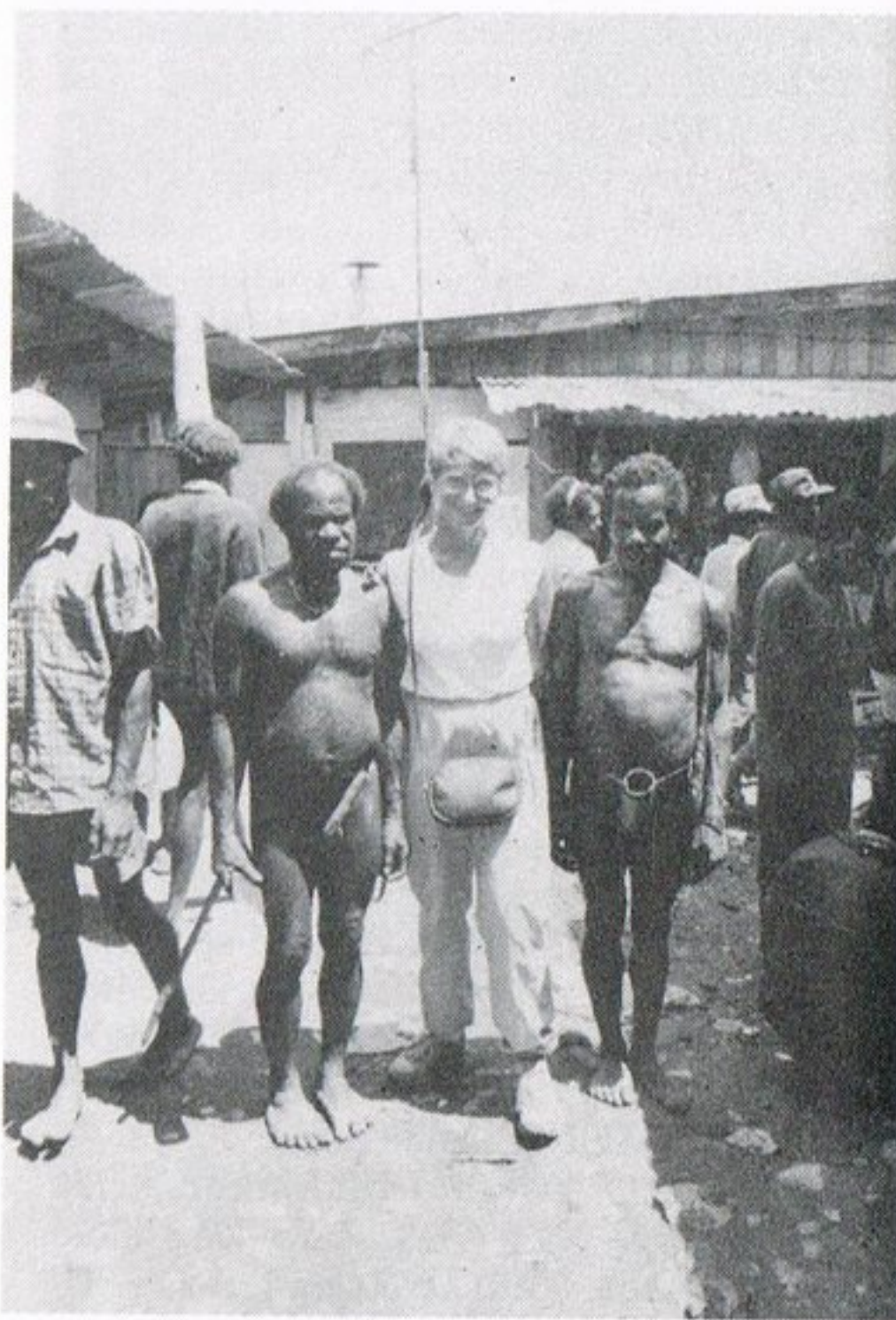
Efter dusch och bastu laddade vi magarna med grönmos, curry och Scanskinka i pajform. Enligt Ingrid ett försök att minska konkurrensen i D45 till fördel för henne själv.

"Kvällens tema var fräckisar - en metod att träna fantasi, minne och skrattmuskler"! Modet svek några, men fantasin och skratten var det inga fel på. Till hjälp för minnet fanns den nyutkomna boken **"Svärmors bästa fräckisar"**, som visade sig vara en pärla i det här sällskapet.

Kvällen avslutades med en genomgång av de frågor som ingick i den inledande stadsorienteringen. Det visade sig att svarsalternativen var många - kanske också det en medveten tanke av kvällens träningskommitté: "Att göra det bästa, säkraste och roligaste vägvalet!"

VOK:s tjejer över 25 satsar friskt i vår! Ett färgstarkt inslag, som säkert kommer att konkurrera med skärmarna i orienterings-skogen! Så se upp, gubbar - stämpla inte fel i rena upphetsningen!

Skrivet i månaden mars av
GUNNEL FRANSSON

Fräcka Eva med sina papuanska "stå-upp-komiker"! (Av Eva utlovat bidrag)

KLUBBMATCHER

Vårens klubbmatcher mellan VOK, Svaide, Bro och Gute gav som resultat att VOK vann. Nu räknas i och för sig inte i första hand placeringar etc, utan procentuell ökning sedan föregående år. Men även i antalet deltagare var VOK överlägset. Titta på väggen till vänster om TV:n i VOK-stugan så ser du beviset på detta.

Resultat:	1994	1995	% ökning
VOK	110	195	77
Visby IF Gute	49	76	55
Bro OK	85	89	5
Svaide	78	77	-1

NYTT FRÅN STYRELSEN

av Anki Hallström
sekreterare

"Mötesplats VOK-stugan"

är något som har diskuterats på varje styrelsemöte. Vi vill föröka locka även icke-orienterare till våra lördagsträningar under hösten och vintern genom att i anslutning till träningarna engagera t ex någon föreläsare. Kaffet och gemenskapen efter träningen är viktig och vi vill att fler medlemmar skall delta i den. Du är välkommen, även om du inte tränar orientering. Håll ögonen öppna på kalendariet, träningen brukar komma igång i november vid 14-tiden på lördagar. Bastu, gemenskap och kaffe blir det cirka kl 15.

Renritning av äldre kartor

kan Sören hjälpa oss med nu, sedan VOK köpt ett digitaliseringsbord.

Myntautomater i duscharna eller inte

har styrelsen länge diskuterat och utrett. Vi beslutade att **inte** installera myntautomater med främsta motivering att VOK:s anläggning skall användas och att vi också vill måna om alla de "passiva" medlemmar som nyttjar vår anläggning.

El-ljusspår mellan Svaide och VOK

har diskuterats, men bollen ligger nu hos Svaide att driva frågan vidare.

BINGO-lotter

till medlemmarna skall VOK försöka sälja per 4-veckorsabonnemang. Man får abonnera på det antal lotter man vill ha i veckan x 4 veckor. Vill du ha 1 Bingo-lott/vecka, så sätter du in 100 kr (1 Bingolott kostar 25 kr) på *postgirokonto 280539-8* "VOK:s Bingolotto". Det hela kommer igång när vi kan sälja 50 lotter/vecka. Lotterna skickas sedan via posten och kommer hem i din brevlåda. VOK:s förtjänst är ca 10 kr per lott.

11 Utbyggnaden av VOK-stugan

har föranlett många och långa diskussioner. Dessa har nu resulterat i ett beslut om att bygga en veranda med tak längs med stugan. Ett mindre kapprum kommer att byggas in i verandan vid den befintliga ytterdörren till samlingshallen. Vi kommer då att få möjlighet att fika såväl sommar- som vintertid under tak, OL-skolan kan ha lektioner där vid dåligt väder, vid träningar behöver man inte klafsas in i stugan utan man kan rita sina kartor på verandan o s v. Vi kommer att få ett bra utrymmestillskott till en ganska blygsam summa pengar jämfört med kostnaden för en utbyggnad av själva stugan.

En preliminär planering

av tränings-/familjeläger har gjorts fram till våren-96:

* Förra årets succé går i repris: **OL-och skidläger på Fårö den 17-19 november** måste upplevas - kan ej beskrivas.

* **Träningsläger** med elitinriktning omkring påskhelgen.

* **Familjeläger** med tävlingar någonstans på fastlandet Kristi Himmelfärdsdags- eller Pingsthelgen.

Andra klubbars avgifter

har styrelsens också tittat på. Tävlings-, medlems- och lägeravgifterna ligger ungefär mitt emellan alla andra klubbars, så vi anser att avgifterna är bra som de är nu.

Du har väl VOK:s jubileumsdekal på bilen? Om inte, är det dags att sätta på den nu! VOK fyller 50 år bara i år! Har du tappat bort den, så kan du vända dig till Annelie Andersson och få en ny!

WE ARE ALL THE WINNERS!

We are all the winners!

We are all the best!

När vi samlar hop oss,
är vi allra bäst!

Även när vi missar
eller kommer lit' på sned,
finns det någon annan
vi kan glädjas med!

We are all the winners.....

nya

UNGDOMSPLADDER

De här sidorna gjordes av:
 Helge Fransson
 Anna Rondahl
 Ida Bengtsson
 Markus Bengtsson
 Malin Ekvall
 Louise Hörlin
 Christer Hörlin
 Andreas Andersson
 Pädriavare var Jenny Ekvall

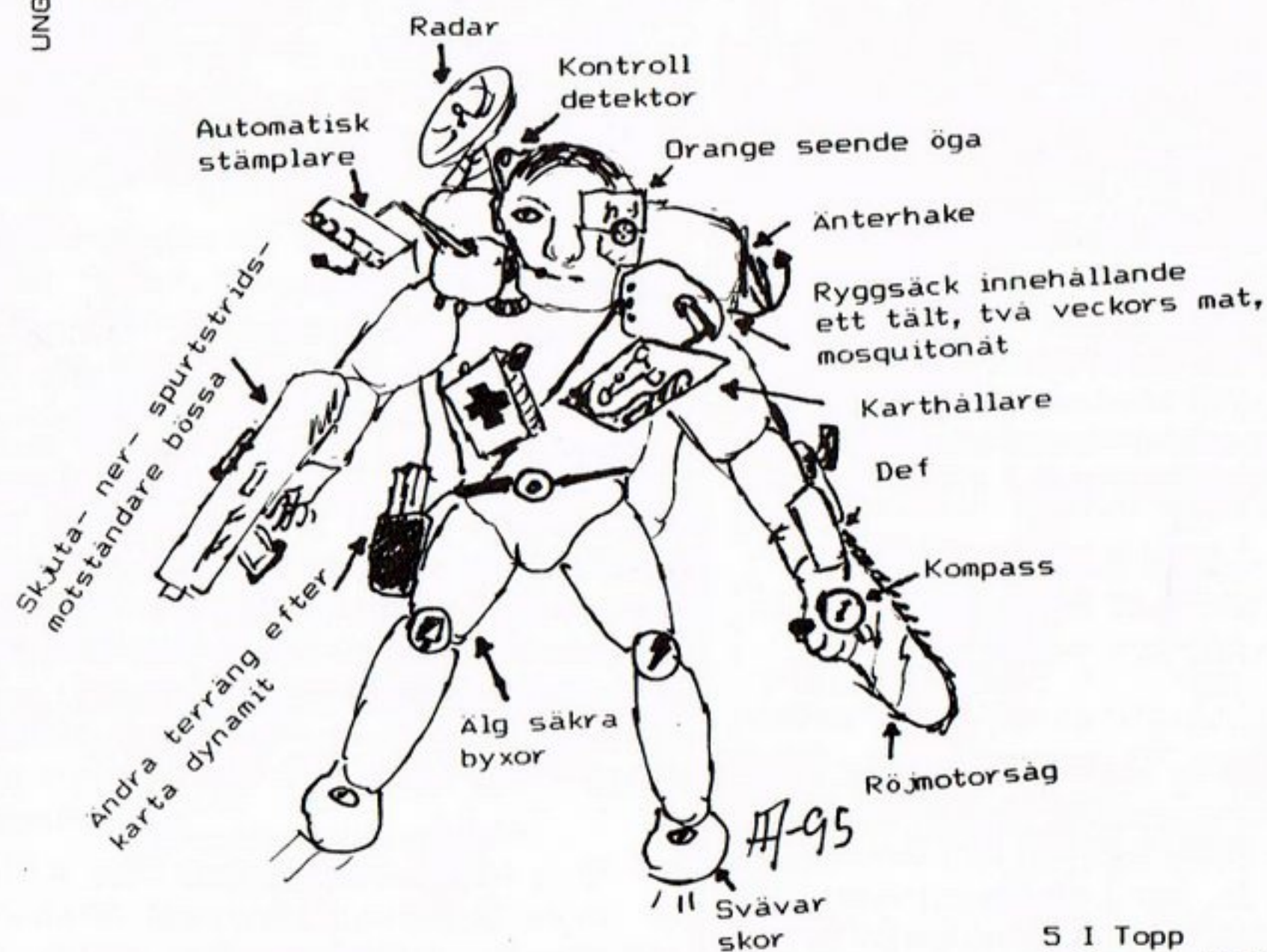
HJK I HAVDHEM 12 - 13 MAJ

18.30 samlades vi vid Havdhems idrottsplats
 Efter inkvateringen var det dags för 5-kamp. Dom fyra lagen
 var:
 Ultravok , Ingenaning , Teambäst / Björnligan , Grymlings.

Första grenen var pärp i plätburk. Många träffar var det inte.

Andra grenen var cm - varpa. Många cm var det
 Nästa gren var kast med långkalsong. Många stilar var det.
 Nästa gren var svar. Att trampa bakåt för att komma framåt
 är svårt på en cykel.
 Tänk dig skidor för fyra. Inga stavar. Takt och balans var
 svårt att få.
 Efter detta fortsatte hajken med liv och støj.

Malin Ekvall Ida Bengtson

- 5 I Topp
 1 Jennys Hajker
 2 Torra kläder
 3 Varna dushar
 4 Varm korv en kall dag
 5 Ol-kompisar
 Av: Helge Fransson

Små VOK:are behöver också plats! Har någon en överbliven barnstol att skänka till klubben, så ställ gärna ut den vid VOK-stugan.

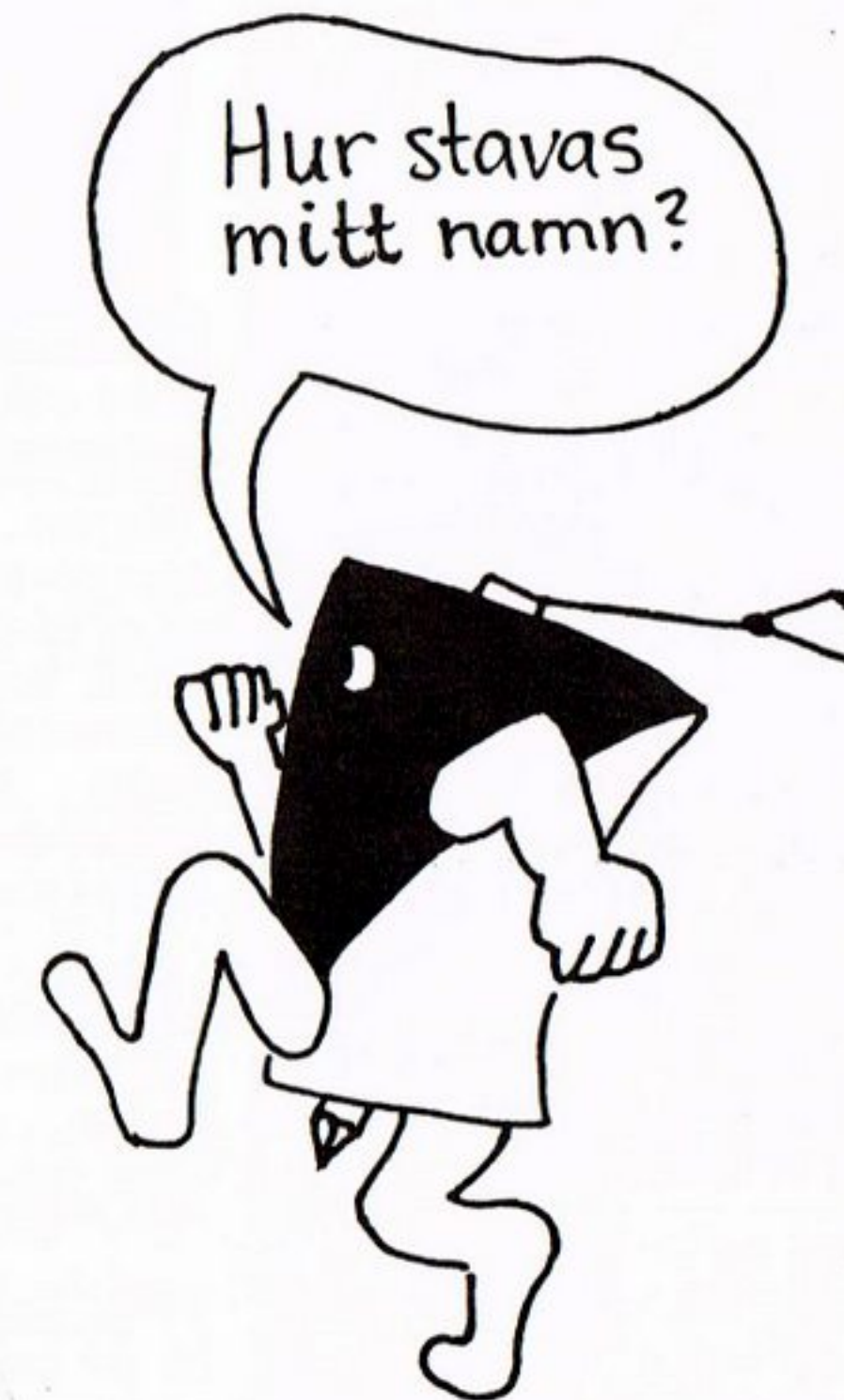
På måndagsmorgonen samlades vi 7.30 vid P18's vakt, för att åka bil ut till tofta skjutfält (förutom Helge som cyklade) Där ute fick vi information om vad vi skulle göra också delade dom ut en urful keps och en t-shirt. Sedan blev vi utspridda på olika stationer eller stager som det hette på skytte språk. Vårat jobb var att teja måltavlorna, vilket var ett helt intelligens befriande jobb. Och på köpet fick man brutna naglar och ont i fingertopparna.
 Första dagen var det stekhett och vi klagade på värmen och hoppades på att det skulle bli kallare.
 Vår önskan slog in och regnet öste ner nästan hela dagen. På onsdagen var det vilodag vilket behövdes väl.
 Torsdagen segade sig fram och man fick allt ondare i fingertopparna, men till slut kom fredagen.
 Det var vår sista arbetsdagen och man arbetade med glädje för när arbetsdagen var slut och vi kom tillbaka till P18 fick vi vår lön av Birgitta.
 Arbetsveckan var bra förutom att det alltid var fel väder, man blev väldigt öm i fingrarna, besticken var dammiga och godiset var för dyrt.

Louise Hörlin

Lantmännen cup söndagen den 14 maj.

Dagen var regnig och trist. Det hade regnat mycket. Jag blev hämtad kl. 14.00 av Birgitta och Kajsa. Adam och Anki skulle också med men kom lite senare så vi fick vänta i en igendimad kall bil. När dom kom åkte vi mot östergarn. Vi startade och gav oss ut i vattenriket. Vid första kontrollen var man nästan dränkt. Efter halva banan sag jag Kajsa, Adam, Birgitta och Anki hoppa runt i en stor vattenpöl och hade jätte kul. När jag kom i mål fick jag vänta, och jag vet nog varför. När dom kom i mål var dom vata från topp till tå. Sen bytte dom om och alla kunde hålla ut vatten ur sina stövlar. Det var 11 st som startade den dagen. När jag kom hem var jag genomfrusen. Jag gick upp och la mig i ett varmt bad och tänkte för mig själv: Orienterare måste det vara fel på.

Lotta Mellquist

Då vi själva inte kunde komma överens om hur vi skulle stava var maskots namn får det bli en omröstning i klubben. En lada för röster kommer att finnas i VOK-stugan och vi hoppas på 100% röst-deltagande.

Ringa in ditt förslag och lägg i lådan.
 Ett fint pris kommer att lottas ut bland röst-deltagarna.
 (Vill du inte klippa sönder tidningen går det bra att skriva av kupongen.)

Chärmis Charmis
 Skärmis Skarmis
 Ckärmis Ckarmis
 Shärmis Sharmis
 Schärmis Scharmis

Namn:.....

Adress:.....**nya**.....

14 DET HÄR ÄR INTE MÅLET - DET ÄR EN START!

AV ANN-MARIE LARSSON

Första dagen på 5-dagars i Skåne. Det som inte får hända, inträffade redan i startögonblicket: **Jag tog fel karta!** Jag tog en karta som det stod "45A" på - det är ju den klass jag springer i på hemmaplan - utan en tanke på att jag i 5-dagars anmält mig till klassen "45AK".

Enligt min karta skulle första kontrollen vara en stigrök, men när jag tittade på definitionen, så var det en glänta! Utanför stigröken fanns det faktiskt en glänta, med en kontroll i, som jag glatt spikade. Men det var inte min kodsiffra! Jag yrade runt och hittade inte mindre än sju skärmar. Den sjunde hade min kodsiffra!

Jag stämplade och tog sats mot andra kontrollen, enligt kartan en glänta, men enligt definitionen en **punkthöjd** (Är du säker på att det inte var en "höjdpunkt", Ann Marie?, frågar den elake redaktören...). Jag kom till en glänta och insåg äntligen att det inte var fel på mig, utan på kartan. **Jag hade tagit fel karta! Det kan inte vara sant!**

Inte trodde jag att man kunde ta fel karta - man har ju ögon att se med! Men så var det - och det var inte utan att tårarna kom fram. Ännu en gång hade jag misslyckats! Jag började springa mot målet. Men så kom tanken: **Ingrid Danielsson och jag hade ju sagt att vi minsann inte skulle bryta, åtminstone inte första dagen!**

Jag bestämde mig för att vända och tog ut kompassriktningen mot **starten** i stället. Det var inget lätt vägval, men jag hittade tillbaka. Alldeles innan jag blev synlig för startfolket i en skogskant, kom det en liten grabb på cirka 10 år gående. När jag kom där med kartan, sa han till mig: **"Det här är inte målet - det är en start!"**

Är målet målet eller är det ett mål i sig bara att få starta i 5-dagars? är frågan för Ann-Marie Larsson.

"Jag vet", sa jag, med gråten i halsen. Så kom det fram en man, som jag kunde be om en ny karta och en ny starttid. Jag fick en ny karta, men ingen ny starttid - och precis 50 minuter efter min första start, gjorde jag min andra! Sedan gick det ganska bra. Hädanefter kommer jag nog inte att ta fel karta i alla fall.

Gunnels applåd till Ann-Marie:

Ann-Marie!

Trots gotlandstidningarnas usla bevakning av ett stort antal gotlänningars framfart i världens största OL-tävling, följde jag med hjälp av förstoringsglaset resultaten från femdagars. Det var för mig särskilt intressant att följa D45, förstås. Vi tillhör på olika sätt samma stall!

15
Och vilken bedrövelse när jag såg din tid efter första dagen Jag föreställde mig dig irra omkring uppe i norra Skåne. Sedan tog du så sakteliga in på de andra, men slutresultatet var ändå inte så lysande. Om jag (vi) bara hade vetat...

Kanske är det här den mest heroiska insatsen som gjordes under hela femdagars? Det är ju ingen konst att bäras fram av framgången! Att komma igen, som du gjorde, och inte ge sig för ens 50 minuters minus, är större! Och att bjuda Svettbladets läsare på misstaget är väl värt en applåd! **Klappklapp!** från Gunnel.

Fler glimtar från 5-dagars:

*** Skåne är inte platt. Hur kan man lära ut sådant i skolan?

*** Det är tur att det finns en mängd gamla stenvastar i de skånska skogarna. Vid dem kan man i alla fall läsa in sig exakt.

*** Det är inte bara lätt att springa i ljusa bokskogar. Dessa skogar är fulla med nedfallna träd och annat som man snubblar på.

*** Stora stenar finns det gott om. Dom vi är vana med hemma, finns inte ens utsatta på kartan i Skåne.

*** Där det är grönt på kartan, där är det svårt att komma fram...

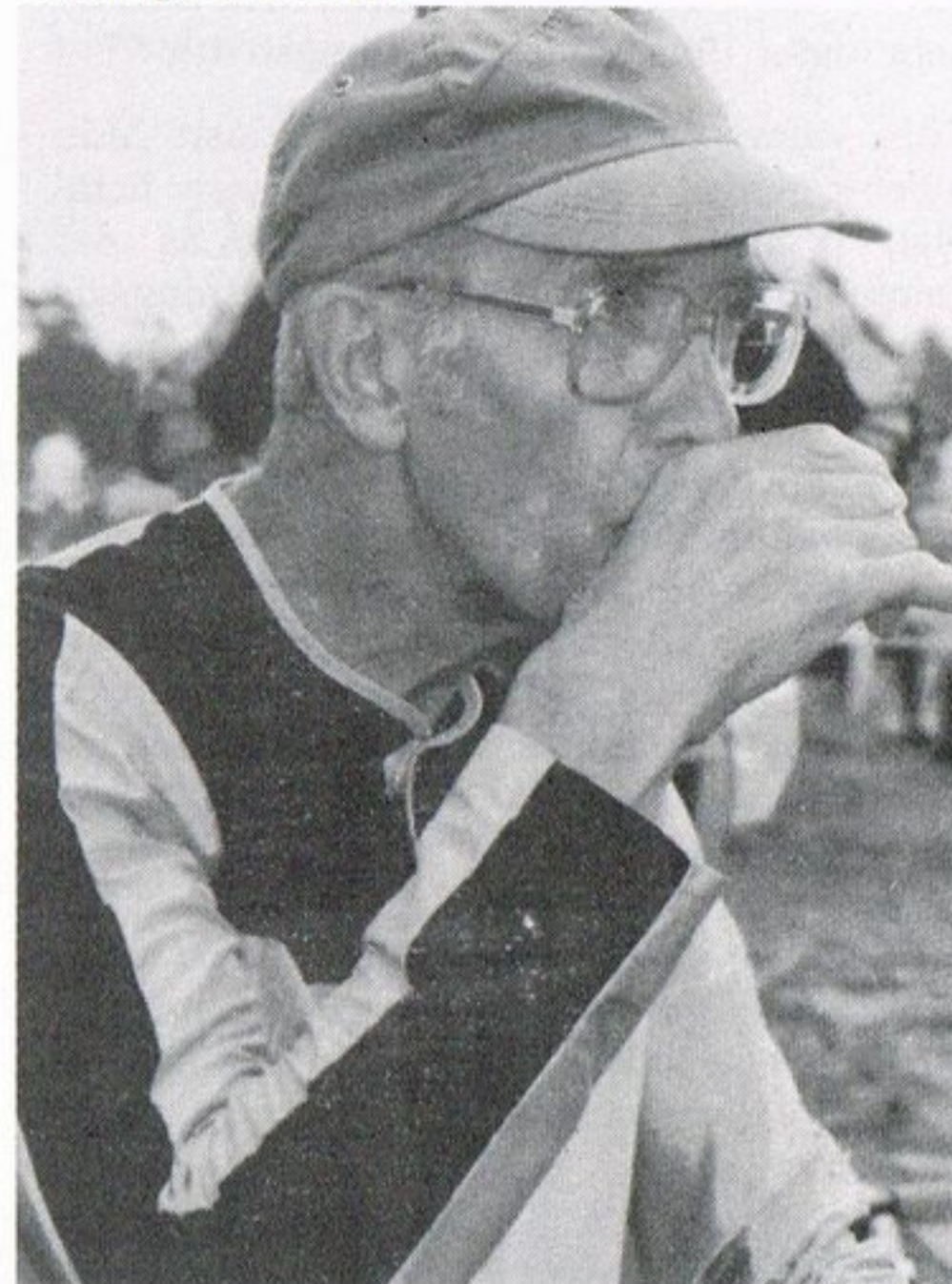
*** Och vilka berg det finns! **Gurli** säger att man inte behöver gå upp och ner för alla berg, utan att man kan gå runt, så man inte blir så trött. "Det går att se på kartan", säger hon. "Jag har mycket att lära", suckar jag. Själv tyckte jag att det fanns små berg överallt, som inte stod utsatta på kartan. Hux-flux så visste man inte var man var... Tur att det fanns gott om stenvastar!

*** Det var väldigt trevligt att springa i Skåne. Allt var så välordnat, utom på Stadshotellet i Hässleholm - där var det ingen ordning alls.

15
*** Så nära **green** som jag kom på femdagars, kommer jag nog aldrig mer. Campingplatsen var på golfbana. Inte ett ogräs, men gott om gräs, Jag förstår nu varför det heter "gräsmatta".

*** Att springa orientering i fem dagar på sin semester är otroligt härligt. Man känner att man gör kroppen något gott. På tal om gott, så åt vi **äggakaka** med stekt fläsk och lingonsylt hos **Rut på Skäär**. Det var gott!

*** Vädret var så lagom. Kanske var sista dagen väl varm, men då var man färdig ändå, på alla sätt!

"Föremålet" för hejklacken - Sture Larsson! Dessutom en av VOK:s stora vinnare under höstens tävlingar!

*** Vilken hejarklack vi VOK-are hade på upploppet! **Berit Larsson** stod där varje dag och hejade fram oss på dessa långa, uttröttande, uppförlutande målrakor. Det gjorde mig glad och jag kände mig märkvärdigt stolt när någon hejade just på mig! **Tack skall du ha!**

ANN-MARIE LARSSON

nya

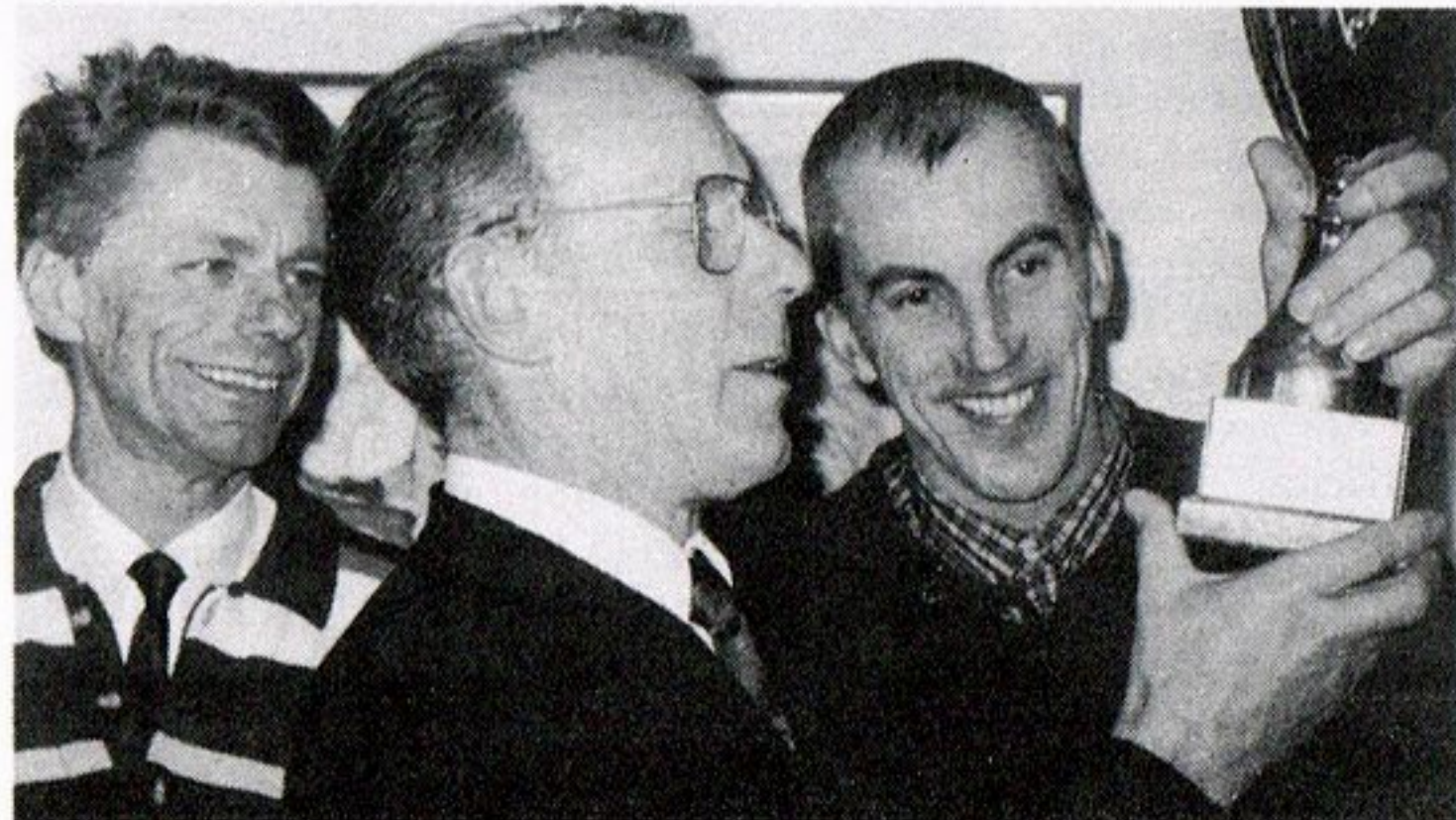
WOK-CUPEN - EN EXKLUSIV OL-KRETS! AV BJÖRN FRANSSON

16

Tjoget jämnt är gränsen för WOK-Cupgäng-
et! Samtidigt är ett medlemskap i denna
exklusiva "klubb-i-klubben" på livstid, enligt
statuterna. Frågan är, hur man kommer att
göra, när man så småningom får fler som **Er-
land de Flon**, (*spik nummer åtta*) som
efter upprepade skadeproblem tvingades av-
gå frivilligt, eller som **Göran Fredriksson**,
som under 1994 hade ett "tävlingsfritt år"?

Tills vidare är dock problemet löst: Man
indelar gänget i en aktiv och en passiv lista!
Men gränsen är fortfarande 20, så det
kommer inte att bli lätt att fortsättningsvis
vinna inträde i den exklusiva skaran av
"halvgamla VOK-gubbar".

Det hela började 1984, som ett initiativ för
att få alla föräldrar, som var eller hade varit
med sina ungar på OL-skolan, att börja tävla
i orientering. Reglerna för inträde var rätt
enkla: I princip gällde det att man hade
börjat med orientering i vuxen ålder och att
man inte var för bra! Övrigt regelverk kom
till efter hand som det behövdes. Så små-
ningom har man dock gjort en form av
stadgar, som revideras vid årsmötena varje
år. Ett av de större ärendena de senaste åren
(sedan 1994) har varit hur man ska fira 10-
årsjubileet - något som väl inte är aktuellt så
mycket längre?

*"Har dom stavat
mitt namn rätt?"
frågar sig Nisse
Hallgren, glatt
påhejad av Mats
Dahlström och
Svante Ekvall.*

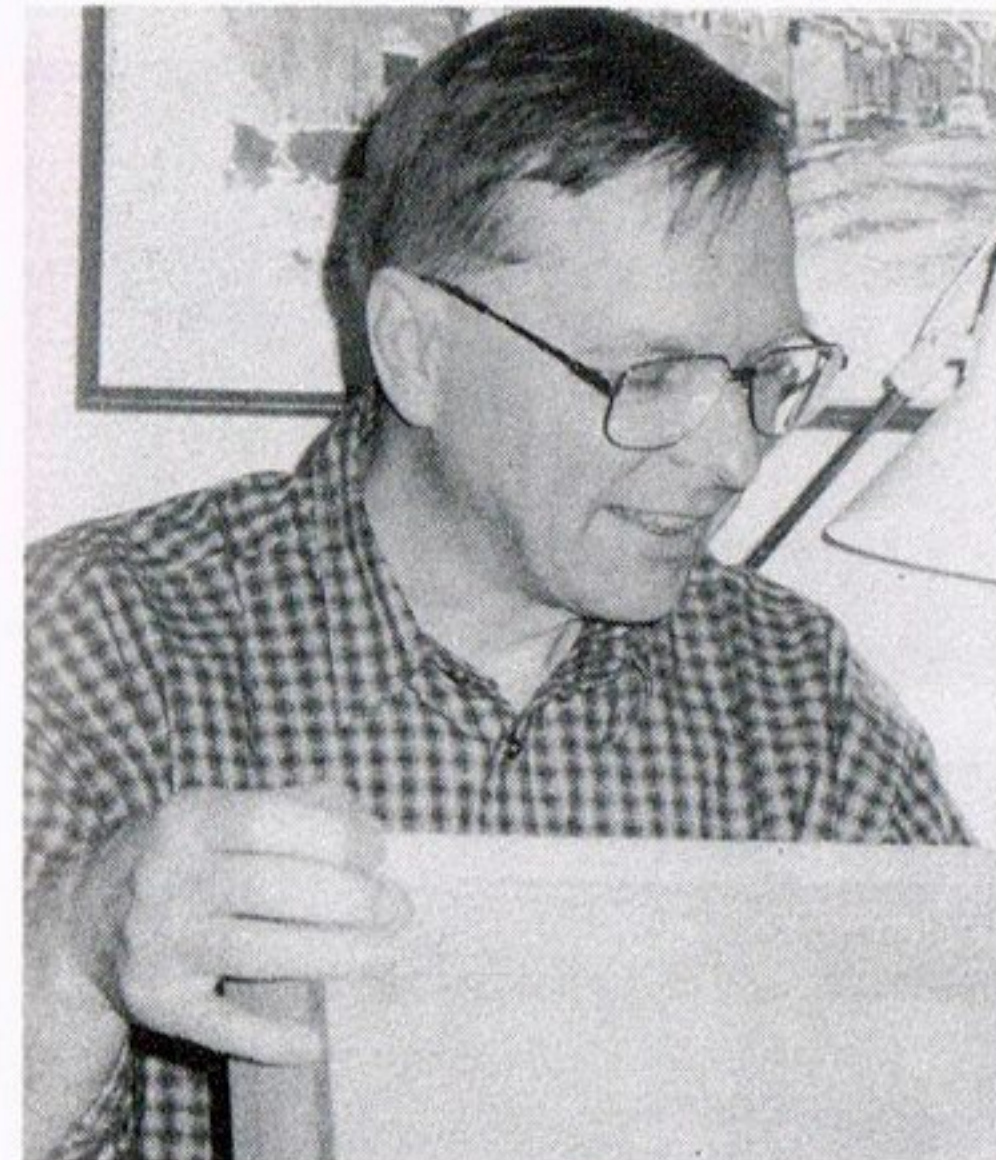
Traditioner är viktiga i alla ordenssällskap,
så också i WOK-Cup. Således är årsmötet
mycket traditionsenligt anordnat i general-
en **Hasse Matthings** hem, med mat och
dryck och mycken glädje. Hela 14 av
klubbens 20 medlemmar hade mött upp
denna gång, och **Svettbladets** reporter fick
smyga in med block och kamera, osäker på
hur en utomståendes närvaro skulle tas
emot av resten av kretsen. (För resten var
det nära att reportern fick en förfrågan om
att bli med i Wok-Cup efter en fullständigt
misslyckad förstadag på Tredagars för några
år sedan. En av medlemmarna kommentera-
de mitt misslyckande med: "Gör du ett så
dåligt lopp i morgon också platsar du snart i
Wok-Cupen!" Inför ett sådant "hot" fann jag
mig tvingad att vinna etappen dagen därpå!)

Andra traditioner är "Spiken", beviset på
medlemskap, en svartfärgad och lackad,
gammal järnvägssyllspik, som har medlems-
numret imålat, som får behållas och, om så
önskas, medtagas i graven. Stilenligt består
också generalens ordförandeklubba av en
järnhammare, som dock inte behöver an-
vändas alltför mycket i disciplinsyfte.

Sedan länge har man tävlat om en mycket
stilig pokal, där namnet graveras in på
sedvanligt sätt. För att inte samma namn
ska återkomma alltför ofta, ändras reglerna
för varje år, enligt ett handikappsysteem, som
gör det allt svårare med "återvinning". Nytt
för i år är det stiliga träschatull i ask, som
Torbjörn Spång tillverkat och snitsat till
med balsaterpentin och linolja. För att göra

17

det svårare för årets vinnare, **Nisse Hall-
gren**, att komma åt sin dyrgrip, är schatullet
försett med två olika lås och med olika
nycklar!

*Torbjörn Spång visar var skåpet skall
stå - och hur man öppnar det!*

Årsmötets första punkt blev en övrig fråga,
efter vilken beslutades att i nästa år ha en
dagordning med större text och med större
radavstånd - inte så konstigt eftersom de
flesta av medlemmarna numera springer
med "glasögon med handtag". I övrigt hand-
lade det mest om vilka av årets tävlingar
som skulle ingå i Wok-Cup och hur dessa
tävlingar skulle värderas. För att få in lite
pengar i kassan, finns ett bötesystem:
"Utgått/felstämplat" ger syndaren böter. Det
kostar också fem kronor om man inte bär
Wok-Cup-märket synligt eller har glömt det
vid tävling.

En annan fråga, som varje år vållar stor
diskussion, är om och vilka nya medlemmar
som ska få komma med i kretsen. Sålunda
kom man så småningom fram till en
"drafting-lista", enligt NHL-modell, med
VOK-are, som skall hållas under uppsikt
kommande säsong, och kanske någon gång i
framtiden erbjudas medlemskap. Diskussio-
nen var intressant att höra på för en utom-

stående: "Nej inte han - han är för bra!" "Nej,
inte han - han är för tävlingsinriktad och vill
alltid vinna!" Vilka som slutligen blev "draft-
ade" får förbli en hemlighet, men vissa ska
veta att ni är iakttagna av generalen **Hasse!**
Och tänk på att orientera försiktigt och
länge - annars riskerar ni att inte få vara
med i WOK-Cup.

Reportern tackar generalen och hans hustru
och alla Wok-Cupare (läs nu rätt, för tusan!)
för en mycket trevlig kväll! Ni gör en stor
insats för orienteringens och VOK:s fort-
levnad. Räcker det med att man börjar bli
blind och döv och bryter ett ben för att få
komma med?

TRÄNING- ORIENTERING

Flåsande
flämtande
med hamrande hjärta
och blytung ben
över sista knabben
och ut på lilla
gulmyren
rakt in i älgens
förvånade blick.

Så nära
att vi båda
kände
hjärtats
överraskande
rädsla.

Ett evighetslångt
ögonblick
rördes ingenting
i världen
innan älgen
kastade och försvann
med myrens rötter
och vatten drypande
från mulen.

Jag glömde
att stämpla
vid den kontrollen.

nya

(Ur: OK Vargens klubbtidning "Vargbladet")

EN VOK-ARE PÅ RESANDE FOT

AV ANDREAS KARLSSON

Under denna rubrik har jag för avsikt att i detta och kommande nummer av *Svettbladet* presentera reseskildringar från mina världsomspännande seglatser. När jag nu sitter på själva stoppdatumet och rotar bland minnena, konstaterar jag tacksamt att händelser, som äger rum då man är ute och reser, har en förmåga att etsa sig fast i sinnet, medan den grå vardagen tenderar att flyta ihop.

Dagens korrespondens består av episoder från Gotlands Orienteringsförbunds träningsläger i **Italien**, militära landslagets träningsläger i **Finland**, samt militära VM i **Finland**. För att förvirra den ordningssamme läsaren, använder jag mig av omvänd kronologisk ordning. Håll till godo!

I mitten av juni ägde MVM rum i trakterna av Säkylä i Finland. För den i finländsk geografi ej så insatte läsaren, kan nämnas att det ligger strax till höger om Åbo. Tillsammans med sex andra herrar och fyra damer, var jag uttagen att representera de blågula färgerna. Som debutant hade jag bestämt mig för att resa med öppna sinnen och inte ha någon förutbestämd bild av arrangemanget. Någonstans i bakhuvudet fanns nog ändå en skuggig bild av ett ganska litet arrangemang för "de närmast sörjande".

MILITÄRA VM

Denna skuggbild fick jag emellertid omforma vid ankomsten till VM-Campen, Porin Brigaden, som närmast liknade en O-ringenby, om än med den skillnaden att vi bodde i kaserner samt att det militära inslaget var en aning mer omfattande - det är ju sällan man blir erbjuden att köpa granatkastare och signalspaningsutrustning av 5-dagarssponsorerna. Mässor, post, bank, presscenter, mat, suveräna arrangemang med snabb resultatservice, utmärkta transporter och ett skyfall mitt i veckan - allt fanns för att göra det hela till ett

storevenemang. 23 nationer var representerade, med så exotiska inslag som **Libanon**, **Algeriet** och **Sydafrika**. Deltagare från nämnda länder hade dock det svårt att hävda sig i den nordiska terrängen, men det var lustigt att se de mörkhyade männen stå placerade som rundningsmärken ute i skogen och med ansiktsuttryck, som på ett tidigare aldrig skådat sätt, uttryckte förvirring.

Resultaten då? Eftersom jag var "rookie" har jag inga resultat att jämföra med, men enligt lagledningen var det sammantaget den bästa insatsen på många år, dock utan några enskilda toppresultat. Nämnas kan herrarnas femteplats i lagtävlingen och damernas fjärdeplats i stafetten.

NÅGRA REFLEXIONER

*** Det råder mycket skilda förutsättningar mellan olika nationer. Deltagare från vissa nationer ägnar sig åt OL på heltid och tillhör civila landslaget, såsom individuella mästaren Reijo Mattinen, Finland. Andra nationer har inte tillgång till vare sig orienteringskartor eller annan utrustning. Kroaterna var totalt otränade, då de i hemlandet förbereder sig för krig och inte har varken tid, råd eller ork att träna.

*** CISM - Conseil International du Sport Militaire (Internationella militäridrottsförbundet) är en viktig organisation för främjande av vänskapsband länder emellan.

*** När militärer från många länder paraderar samtidigt, liknar det en hattparad med oändliga variationer, förutom färgskalan, som i huvudsak spänner sig inom spektrat grön/grå/brun.

*** Det är enormt hedrande att representera fosterlandet iklädd landslagsdress.

HUOVINRINNE 1995 SÄKYLÄ

TRÄNINGSLÄGER

I syfte att förbereda och ta ut laget, åkte en landslagsgrupp i mitten av april på ett kombinerat tränings-/tävlingläger förlagt till den finska elitklubben Angelniemen Ankkuris klubbstuga. Ett 30-tal fantastiskt välritade kartor i en underbart detaljerad terräng fanns till buds inom en radie på två mil. Vi erhöll finslipning av tekniken och en dos finsk **SISU** tillsammans med finska laget. Till avdelningen skryt hör att jag på

19

en kortdistanstävling placerade mig väl i hård konkurrens med finsk elit, endast någon sekund efter tidigare omnämnde världsmästaren Reijo.

Hela veckan sprang vi i försommarvärme, förutom den avslutande tävlingen, Isotonic Cup, då vi fick pröva på nollgradigt, snöblandat regn. Vädret medförde att den finska hejarklacken såg till att värma sig med hjälp av diverse medhavd "matsäck", varvid vi döpte om tävlingen till "Gin o Tonic Cup". Mina insatser under veckan ledde, som ni redan känner till, till en VM-plats.

GRUNDEN LADES I ITALIEN

Grunden lades emellertid tidigare, bl a på ett läger i **Italien** veckan nio, tillsammans med fem andra gotländska orienterare. Det mesta, utom orienteringen, gick snett för oss denna vecka, men det ledde enbart till glada miner bland oss och framför allt bland delar av det italienska folket. Här följer några händelser:

▣ Lita inte på Gotlands Resebyrå! Trots att vi i förväg betalat för att kunna hämta två hyrbilar på Roms flygplats., så visade det sig att företaget ifråga endast skickat rekvisition på en bil. Vi insåg snart det omöjliga i att pressa in sex personer med packning i en FIAT Punto. För er som inte följer Glennings motorreportage kan förtäjas att bilmodellens innervolym närmast motsvarar en flyttkartong av modell mindre. Med yviga gester, italiensk effektivitet och **Madde Allmungs'** VISA-kort, ordnade vi ytterligare en bil.

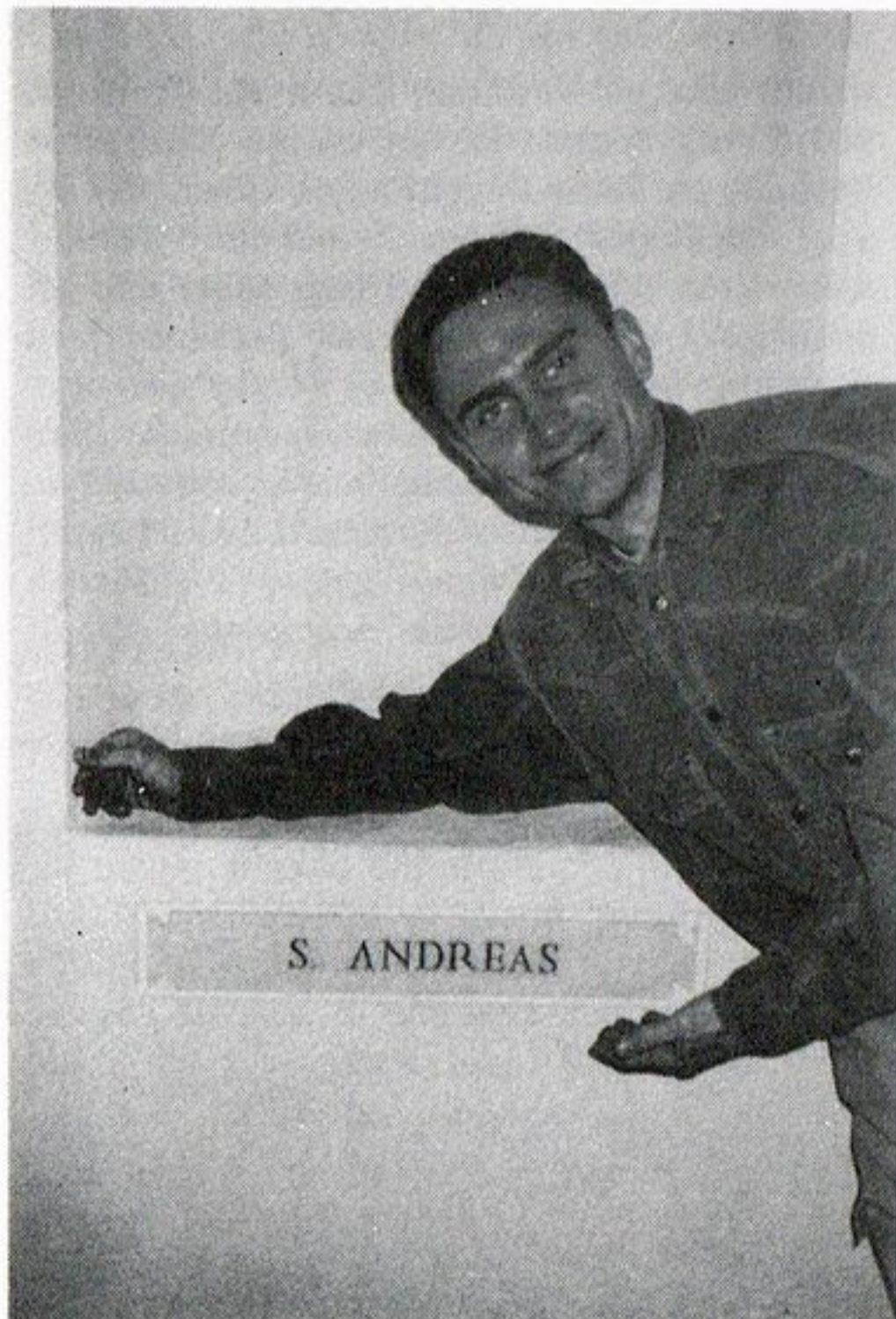
▣ När vi var på väg från Rom till resmålet Subiaco (en timmes bilresa öster om Rom), lyckades bil 1 med Madde bakom ratten för tredje gången missa avfarten från Roms ringled, varvid föraren av bil 2 (jag) gjorde slag i saken och svängde in på rätt vägval. Efter ca tre sekunder insåg vi i bil 2 det dumma i handlingen, eftersom all vår packning, inklusive pass, pengar och körkort låg i bil 1, särskilt då vi erinrade oss att vägbeskrivningen hade innehållit något om vägtullar... Efter tre timmar på Roms ringled

nya

(bil 1), samt motsvarande tid i hotellreceptionen (bil 2), sammanstrålade gänget åter kl 0300 till hotellägarens stora förtjusning.

□ Apropå bilkörning i Italien: När vi en dag begav oss in till Rom för att turista och helt plötsligt upptäckte att vi "bara råkat" hamna mitt i centrum med Colloseum, Spanska trappan och Olympiastadium förbisvischande utanför bilrutan (Madde körde bil 1 även denna gång), förstod vi varför alla italienska bilar är så små. Man kommer helt enkelt fram lättare. Om det, trots detta, står någon bil eller annat föremål i vägen, så puttar man bara lite kärvligt på objektet ifråga. Det är därför dom små bilarna har så stora kofångare. Vi erfor även att i Italien är "rött ljus" endast en rekommendation...

□ Av våra värdar i "Subiaco orientering team", bestående av sju personer, erhöll vi kartor med färdiga övningar, samt rådet:

**"Don't leave your money in your car.
Don't leave anything in your car.
Bring your money with you, ALWAYS!"**

Vi godtrogna svenskar tänkte att så lömskt kunde väl ändå inte detta annars så muntra och pastatuggande folk vara, så vi lät ombyte och en och annan kamera och plånbok ligga kvar i bilen vid vårt första pass på det månlandskapsliknande berget Monte Genarro. Sedermera blev vi varse att det i detta vackra och annars så fridfulla land finns minst en oärlig, elak liten blasthare till italienare.

Ena bilen var länsad. Bland det stulna fanns min och **Mattias Westfälts** hotellnyckel inklusive vidhäftad adresslapp till hotellet. Vi såg framför oss ett hotellrum länsat av cigarrbolmande maffiatorpeder. Allt var dock orört när vi anlände till hotellet. Hotellägaren ryckte lättstamt på axlarna när vi förklarade vår situation, och gav oss istället huvudnyckeln. "Det blir ju enklare så, om ni skulle slarva bort någon mer nyckel!", sa han småskrattande. Jag och Westan turades sedan om med att hålla vakt nattetid - man vet ju aldrig vad ett par skitiga tights betingar för värde på svarta börsen...

"THE MONKEYS"

Sammanfattningsvis var detta en mycket givande vecka med träning på 1000-1500 m höjd, bra service, god mat och många skratt. Vad italienarna inte kunde förstå var vår förkärlek till bananer. De skakade bara på sina lustiga små huvuden och kallade oss på knackig engelska och med ljudliga imitationer för "The Monkeys". Ett stort **TACK** till **Lotta Yttergren**, som genom sina kontakter inom SOFT kunde ordna detta ypperliga läger!

Absolut tillräckligt pladdrat för denna gång. Om inget oförutsett inträffar, kan ni i nästa nummer läsa om teknikträning i **Schweiz** tillsammans med juniorlandslaget!

VAR KLOK - VÄLJ VOK!

VISION 2000

AV BOSSE MAGNUSSON

Så lyder SOFTs satsning mot år 2000. Det är helt klart så att vårt förbund, dvs SOFT, arbetar mycket aktivt på att skapa kontakt mellan förbundsledning och oss vanliga orienterare ute i klubbarna. Man arbetar målmedvetet på att stärka föreningsarbetet och att stärka klubbledarnas möjligheter att utveckla orienteringen och klubbarna. För oss i klubbarna startade Vision 2000 med inbjudan från SOFT till företrädare för varje orienteringsklubb i landet till upptaktsmöte i Skövde en helg i mars.

Inbjudan hade hörsammats av ca 650 orienterare, varav 10 från Gotland. Från VOK åkte jag och **Jenny Ekvall**. SOFT hade i inbjudan tryckt på att företrädarna gärna skulle var en av vardera könet samt i olika åldrar. Det visade sig sedan på plats att det var försvinnande få i Jennys ålder (men desto fler i min, och däröver. Av deltagarna var 17% under 25 år och 47% över 46 år). Hela helgen var imponerande välarrangerad, ungefär som en av VOKs tävlingar.

På det välmatade programmet stod frågor som

- Internationell och historisk ut- och tillbakablick.
- Hur barn och ungdom uppfattar orientering och vilka värderingar dagens unga har.
- Vem är orienteraren.
- Rekrytering och hur behålla i klubben och som aktiva.
- Ledarutveckling
- Massmedias syn på orientering.

Själv tyckte jag att avsnittet om "Vem är orienteraren" var kul. (Materialet är tidigare presenterat i form av ORM-projektet) och ungdomarnas syn på orientering och vilka värderingar som styr. Om jag vågar mig på en väldigt kort sammanfattning av ungdomstyckandet var det bl.a. att orientering var förknippat med tontighet.

Den här intrycket av familjesport som många av oss tycker är positivt, har uppenbarligen lite av tråkighetsstämpel över sig. De ungdomar som orienterar tyckte vi hårdare skulle poängtera det tuffa, det självständiga inom sporten. En stor nackdel är att i vart fall tävlandet tar så mycket tid (men i vilken idrott gör inte det det?) och att tävlingarna alltid är lika varandra. Nyheter efterlystes.

Massmedias syn på rapportering av sport var förvånande. Jag uppfattade att man inte alls hade någon ambition att redovisa den sportsliga sidan av orientering, utan som journalist medverkar man till att varje dag ta fram och sälja en ny "produkt", dvs tidning. Enbart det som sålde fick plats. Nu företrädde massmedia framförallt av de stora kvällstidningarna. Det kanske förklarar inställningen.

Mina anteckningar från dagarna avslutas med mina egna slutsatser:

- Bättre gemenskap/social samvaro. Grunden är att vi, och våra barn om de är med, trivs.
- Annorlunda arrangemang (tävlingar och träningar är nästan alltid förutsägbara)
- Bättre information/ta hand om nya medlemmar och aktiva.

Vi kommer att arbeta vidare med frågorna inom klubben genom studiecirkel. I det sammanhanget kommer vi att koncentrera oss på "rekrytera och behålla" och ledarutveckling.

nya

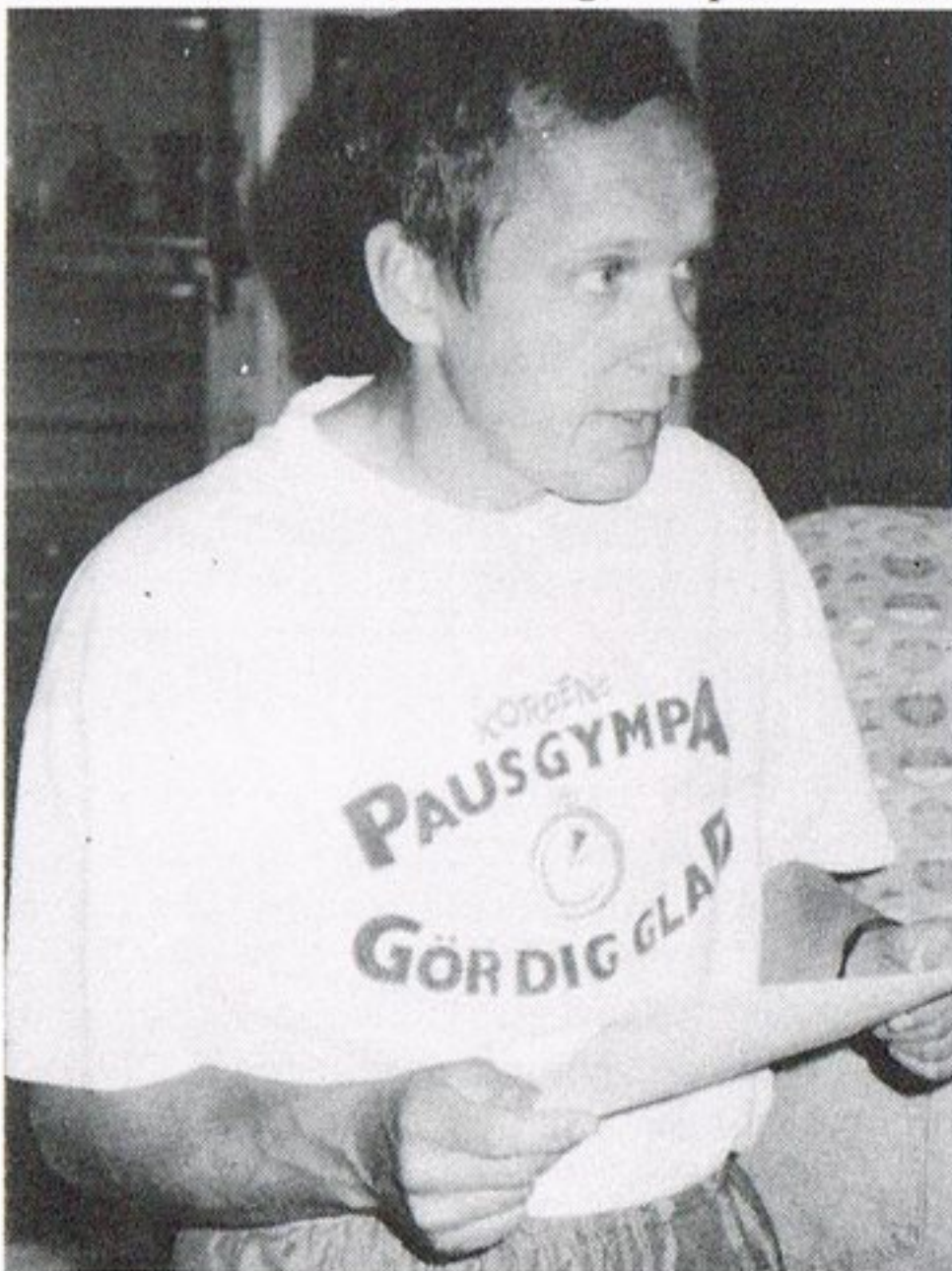
VOK ÅR 2011 - ETT FRAMTIDS- SCENARIO

AV KAJ WIRÉN

Redaktör Björn har bett mig att titta in i kristallkulan och skriva något om OL-framtiden för VOK. Jag ser då följande scenario framför mig:

Året är 2011! Det är tidig söndagsmorgon. Jag står vid busshållplatsen på Jungmansgatan - ni vet den där som ligger i närheten av där **Mankan, Gurli** och jag själv bor. Står och inväntar VOK-bussen som ska ta oss till **Allklubbars** på **Filehajdar**. Är för en gång skull först på plats. Känner att idag har jag chans att vinna H75-klassen. Är ju bättre tränad än någonsin.

Där kommer **Mankan!** Han är sedan ett par år tillbaka en av de tre som promenerar i den nya H90-klassen. Trots den rätt kylslagna morgonen har **Mankan** bara en tunn jacka på överkroppen. Nu kommer även **Olle G** och **Gurli**. **Olle** har varit pensionär några år och har fått nytändning på OL.

22 Maratonträningen på asfaltsvägarna har slitit hårt på hans leder. Från läkarhåll har man rekommenderat gyttjebad, men att springa i höstblöta blekvätar är en ännu bättre medicin, menar **Olle**.

Gurli har tröttnat på att åka ut ensam i sin röda **Volvo**, så hon har börjat att ta VOK-bussen, som nu nalkas. Den är redan halvfull med glada OL-pensionärer. **Vibble/Västerhejde**-gänget med bl a **Franssons** är heltända på att åter få komma ut i naturen. **Helge**, som var tröjkandidat - första VOK-are, förresten, sedan 1995 då **Andreas K** hade chansen, men i stället åkte på militärt träningsläger i Schweiz - läser i Stockholm och kan inte ställa upp. **Bro OK** har nu vunnit herrtröjan i mer än 30 år i rad!

Vi äntrar bussen och färden går vidare. Vid nästa hållplats väntar **Evy**. Trots att hon är över 80 tävlar hon fortfarande i D60, som hon vinner då och då. Nästa år räknar **Evy** med att tävla i Budkavle-DM i D170-klassen med **Gurli** och **Anna**. Bussen tuffar på. Den stannar då och då och plockar upp fler glada OL-pensionärer. Chaufför är förresten VOK-Cupsgeneralen **Hasse**, som tagit busskort på gamla da'r. Vi passerar **Bro**. Vid vägskälet mot **Lokrume** stannar vi och tar upp **Bengt S**, som redan är OL-klädd. Har han inte samma träja som 1995? **Bengt** hör lite dåligt, men talar högt. Alla i bussen får sig många glada skratt.

Allklubbars banläggare är **Åke Kroon**, still going strong! Resultaten då? Jo, VOK dominerar i alla klasser H/D60 och äldre. Däremot är det magert med framgångar på ungdomssidan. Även för **Bro** och alla andra föreningar med för den delen. OL har blivit en **PENSIONÄRSSPORT!** Istället för OL-skola driver VOK numera svampplockningskurser och studiecirkel för pensionärer.

Hur kunde det bli på det här viset? Jo, år 2000 hände det att: a) Bensinpriset höjdes till 20 kr/liter. b) Regeringen beslutade att 67-åringar ej längre får köra bil på allmän landsväg.

Nytändning år 2011 för Olle Gardell?

FRAMTIDSVISIONEN

Är detta en framtidsvision? Ja, jag tror det, om vi inte fångar in det levande idrotts- och OL-intresse, som faktiskt finns hos ungdomen. Blir det mer än 1500 ungdomar i **Lillkorpen** 1996? Dessa måste vi ta hand om!

VOK fyller 50 år i år. En vital 50-åring, men inte utan ålderskrämpor. Att hålla igång en vitaliserande ungdomsverksamhet är ett måste för att hålla ålderskrämporna borta. Konkurrenten från fotboll, ishockey, innebandy m m är stenhård. Men vi får inte förtröttnas! Hur går vi vidare? Hur når vi ungdomarna? Enkla, snabba **När-OL-tävlingar** tror jag själv är bästa modellen. På skolgårds-/närkartor i skala 1:5000. Vi håller ungdomarna med kartor och serverar dem lätta OL-banor. Kanske det kan genomföras som **cykel-OL**? Vi måste söka olika vägar!

DEN NÄRMASTE FRAMTIDEN

I höst avslutades tröjstriden med Allklubbars och med en jaktstart. Tyvärr kunde **Andreas K** inte ställa upp i finalen. Han var uttagen till ett militärt landslags-OL-läger i **Schweiz** just den helgen. Så där sprack tröjförväntningarna! Men ni ska veta att ingen gotländsk militär har varit i närheten av vad **Andreas** presterar just nu. Lycka till även i fortsättningen!

Vi blir av med det s k **kartbidraget** - ett bidrag som hjälpt oss att producera nya nödvändiga kartor. Genom åren har VOK troligen fått cirka 30000 kr/år i kartbidrag. När nu detta stöd uteblir, får vi söka andra vägar. VOK har redan investerat i en modern kartritningsutrustning, som **Sören** är i färd med att lära sig. Vi kommer att kunna revidera och nyrita själva. Kartritandet måste dock bli en ideell verksamhet i VOK. Personligen anser jag att kartor inte behöver täcka 20 kvadratkilometer. Om området är bra, räcker det med 6 kvadratkilometer till att genomföra de flesta av våra tävlingar - möjligen 2-milen och Lång-DM undantagna.

Annars är skrivaren av den uppfattningen att vi ibland tävlar för mycket. Antalet

23

tävlingar skulle kanske kunna minskas och ge tid för fler träningstillfällen inom föreningen?

1996 har vi tre tävlingar att arrangera:

* **Vårträffen** i april

* **Kort-DM** i augusti

* **Parkavlen** i september

Planeringen har så smått påbörjats för alla.

1997 har vi så **3-dagars**. Även här har planeringen satt igång. Jag ber att få återkomma i **Svettbladet** något längre fram och informera mera.

TRÄNINGSLÄGER

Olika alternativ för OL-läger-96 har diskuterats. **Ösel** var ju på gång, men efter Estoniakatastrofen föll det alternativet bort. Kanske ska vi planera för **Ösel** 1996? Eller ska vi planera kombinerade tränings-/tävlingläger i **Skåne** eller i **Mälardalen** eller i **Småland**? Alternativen är många. Vad vill vi? Vad vill ni?

Klart är, att vi ska satsa på både dam- och herrlag såväl i **10-Mila** som i **43-kavlen** och starkast möjliga VOK-lag i **25-manna** är ett måste!

När du läser detta är OL-säsongen 1995 slut. Framgångarna har varit varierande. VOK tappar terräng till **Bro**. Även **Svaide** är på uppåtgående. Gott folk! Utnyttja hösten och vintern till uppbyggnadsträning inför OL-året 1996. Tack för i år! Och så ses vi väl på den sedvanliga Luciafesten - eller hur?

VOK ÄR SUNT - ÅRET RUNT!

Gotlandsdrottens MILJÖRUTA

tänk på miljön vid tävling/träning genom att exempelvis...

- * skapa möjligheter att sortera ex papper, glas, matrester,
- * propagera för samåkning,
- * använda pappersmateriel istället för plast,
- * studera i ekocirkel - kontakta SISU.

nya

VISBORGS OK

Box 1245
621 23 VISBY

B FÖRENINGSG- BREV

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv avflyttning återsändes försändelsen med uppgift om ny adress.

INNEHÅLL

- Sid 2: Man kan - om man vill!
- Sid 3: VOK-ordföranden under 50 år
- Sid 4: När VOK bildades. Stig Runeborg
- Sid 5: Kartorna förr och nu
- Sid 6: Ledarkurs blir kaxkurs
- Sid 8: Leif - en svensk klassiker
- Sid 9: VOK:s fastlandsgång ställer upp
- Sid 10: Fräck start! Klubbmatcher
- Sid 11: Nytt från styrelsen
- Sid 12: Ungdomspladder
- Sid 14: Det här är inte målet!
- Sid 15: 5-dagarsglimtar
- Sid 16: VOK-Cupen - en exklusiv OL-krets
- Sid 17: Träningsorientering
- Sid 18: En VOK-are på resande fot
- Sid 21: Vision 2000
- Sid 22: VOK år 2011 - ett framtidsscenario
- Sid 24: Baksidan

PÅ TAL OM 10-MILA...

så sprang **Jonas Matthing** "långa natten". Plötsligt börjar lampan att blacka! Vad göra? Han kommer fram till en kontroll och tar en så kallad "rövare":

"Min lampa håller på att slockna - ni har inte möjligen någon med er som ni kan låna ut?"

Kontrollanterna ser inte överdrivet glada ut över hans fråga. De är minst sagt tveksamma och börjar dividera med varandra om det lämpliga i att låna ut sin lampa till en av de tävlande. Så plötsligt får en av dem se Jonas klubbdräkt:

VOK-LOTTERIET

Projektledare **Berith Hallgren**

Tel 21 89 97

Följande har haft tur i VOK-Lotteriets dragningar sedan förra numret:

Mars:

- Nr 71 Asta Johansson
- Nr 20 Jan-Erik Edmark

April:

- Nr 31 Ulla Dahlström
- Nr 03 Birgitta Ohlsson

Maj:

- Nr 68 Ann-Mari Larsson
- Nr 70 Jan Larsson

Juni:

- Nr 59 Gerhard Håkansson
- Nr 65 Stina Pettersson

Juli:

- Nr 12 Hasse Matthing
- Nr 23 Bengt Svensson

Augusti:

- Nr 66 Lilian Gardinge
- Nr 92 Anki Hallström

September:

- Nr 31 Ulla Dahlström
- Nr 43 Ingrid Enequist

*"Visborgs OK?! Då känner du **Tobias Spång?**"*

"Jovisst - det är honom jag ska växla till!"

"Ge grabben lampan!"

Det visade sig att han kände både Tobbe och hans föräldrar och att VOK:s klubbdräkt gjorde att Jonas kunde fortsätta sitt lopp med helljuset på!